HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

Udržení českého vědomí, tečí a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 35. | Sobota (Saturday) 28. srpna (August) 1976 | Cena 25 cents

Abychom před letošními rozhodnými volbami ve Spojených státech jen tak rychle nezapomínali na nebezpečí, které jim hrozí od mezinárodního komunismu, nebudou-li mít v příštích letech rozhodný Kongres a prozíravého, zkušeného presidenta, vracíme se ještě i tímto snímkem k "21. srpnu" Československa z r. 1968. Mladí lidé stojí v zamyšlení nad místem, kde byl na ulici sovětskými okupanty surově zastřelen jejich kamarád, který také doufal v "demokratický socialismus s lidskou tváří". — Palachova dobrovolná smrt v lednu 1969 zůstane navždy v našich dějinách spojena s tímto marným, neozbrojeným a mírovým protestem generace '68' proti násilnickému rudému bezpráví.

Českoslovenští tenisté vasalsky následovali rozhodnutí Sovětů

Ve Filadelfii se hraje v těchto dnech tenisové mistrovství "Federation Cup". K tomuto turnaji bylo mezi ostatními národy přihlášeno také Rusko a Československo. Hráči pro první zápasy byli již vylosováni. Uruguay měla být soupeřem Ruska a Kanada Československa.

V úterý Rusko, jehož rozhodnutí vasalsky následovalo Československo, oznámilo, že se turnaje nezúčastní, protože v turnaji hraje "protičernošská" Jižní Afrika a Rhodésie. President mezinárodní tenisové federace, Derek Hardwick, po oznámení Sovětů a Československa, že vystupují z turnaje, dal oběma mužstvům ještě 24 hodin na rozmyšlenou a řekl, že bude-li Sovětské Rusko a jeho satelité nadále zneužívat mezinárodního sportu k takovýmto politickým postojům, měl by si to Mezinárodní olympijský výbor dobře rozmyslit před příštími OH, které se mají konat v létě 1980 v Moskvě — a něco rozhodného podniknout v mezinárodním měřítku proti tomuto pochybnému marxistickému míchání politiky do sportu.

Bývalý brazilský president Kubitschek zahynul při automobilové nehodě

Rio de Janeiro. — Jascelino Kubitschek, 73letý, po předcích československého původu — (jeho otec byl krejčím na Přibramsku) — president Brazílie od 1956 do 1961, byl zabit při automobilové nehodě na dálnici mezi městy Rio de Janeiro a Sao Paulo. Jeho šofér ztratil kontrolu auta, které se pak srazilo s truckem.

Za Kubitschkova presidentství bylo postaveno nové brazilské hlavní město Brazília; zároveň byla zbudována amazonskou džungli 900 mil dlouhá dálnice, spojující Brazílii s Belémem při ústí řeky Amazonky. Kubitschek byl také původcem návrhu "Operation Pan America" pro hospodářský rozvoj Latinské Ameriky, z kterého se inspiroval president John F. Kennedy pro svůj program "Alliance for Progress".

Za svého presidentství se Kubitschek snažil o zavedení poctivé demokracie v Brazílii, dokázal přilákat do brazilského hospodářství západní investiční kapitál a svou pevnou rukou dovedl udržet na uzdě obě extrémní brazilské politické síly — pravici i levici.

Sověti chtějí zbudovat námořní základnu v Tichém oceáně

Tokio. — Sovětský svaz nabízí králi malé ostrovní říše Tonga v jižním Pacifiku, který se jmenuje Taufa Ahua Topou IV., zbudování moderního přístavu a zmodernisování letiště na hlavním ostrově; za to by mělo být Sovětům dovoleno, aby jich mohli užívat jako svých opěrných základen v Pacifiku. Sověti totiž už nyní mají v Tichém oceáně 110 ponorek, z nichž 36 je s atomovým pohonem; 60 křižníků, fregat s řiditelnými střelami a jiných druhů válečných lodí; 80 zásobovacích lodí a 150 výzvědných člunů, opatřených nejmodernějším elektronickým vybavením (okopírovaným ze zajaté US lodi Pueblo), které jsou skromně nazývány "rybářské čluny".

Austrálie, Nový Zéland i Japonsko hledí na toto úsilí Sovětů, zbudovat si v Pacifiku námořní základnu, s velikým neklidem, a Austrálie už proto zvýšila své výdaje na národní obranu. Maršál Gorškov, který řídí budování sovětského válečného lod'stva, nedávno prohlásil: "Vlajka sovětského lod'stva dnes hrdě vlaje po oceánech. Amerika bude musit dříve či později pochopit, že už nemá nadvládu nad světovými moři."

ENGLISH SECTION INSIDE

Admirál Zumwalt žádal propuštění Kissingera

Kansas City. — Admirál Elmo R. Zumwalt vyzval delegáty republikánů, shromážděné na celonárodní konvenci v Kansas City, aby změnili dosavadní zaměření US zahraniční politiky. Státní tajemník Kissinger by měl být ihned propuštěn, protože "stále vědomě obelhává Kongres a americký lid".

Americký lid má daleko větší vůli postavit se s rozhodností Sovětům na odpor — než ji dokazují jeho zástupci v Kongresu. Poněvadž ale pan Kissinger tuto rozhodnost amerického lidu podceňuje, ovlivňuje tím i samotný Kongres, a tomu je třeba učinit konec, mají-li Spojené státy zůstat nejsilnější hospodářskou a vojenskou mocí na světě. Jedině tak udrží Amerika rozpínavost Sovětů "v šachu".

Jaroslav Orlický:

ANGLIE MĚLA CHURCHILLA...

Winston Churchill byl velký muž. Kdykoliv byla Anglie v nebezpečí, věrně jí sloužil. Zúčastnil se první světové války. Před ní prošel "křtem ohně" v Africe. Byl to voják a politik — novinář a malíř. Byl to vlastenec, který vždy stál v prvních řadách, jakmile šlo o obranu velké ostrovní říše. Churchill uměl předvídat. To je velký dar, který scházel mnoha vedoucím lidem i z velkých národů. V dobách klidu byl Churchill nepříjemný kritik. Snažil se Anglii probudit ze spánku, ve kterém snila, že této veleříši se nemůže nic stát. V uchopení se moci německého dobrodruha, který slyšel na jméno Adolf Hitler, rozpoznal ihned nebezpečí. Nacistický propagandista dr. Jos. Göbles viděl v Churchillovi velkého nepřítele, který stál v cestě plánům "Führerovým". Nazval Churchilla válečným štváčem. Churchill chtěl předejít válce. Byl ochoten riskovat malou válku, aby uchránil Anglii od války velké. Nenašel nikde pochopení. Anglie se dostala do války veliké. Tak veliké, že takřka osamělá stála proti diktátorům celého světa.

Winston Churchill nakonec to byl, kdo vedl Anglii, když se otřásala v základech. Svět poznal, že Churchill měl pravdu. Byl geniální osobnosti. Kdyby mu bylo bývalo dovoleno, aby namaloval mapu poválečné Evropy, rozhodně by rudou záplavu vrátil tam, kde byla před druhou světovou válkou . . .

Vzpomněl jsem si právě na Churchilla, když jsem viděl na televizní obrazovce zápas o kandidaturu na presidentský úřad naší Ameriky za republikánskou stranu. Ronald Reagan, úspěšný guvernér státu Kalifornie, se ucházel o nominaci v nerovném boji s úřadujícím presidentem Fordem. Když uvážíme možnosti, které má president k získání podpory pro další setrvání v úřadě, pak bylo opravdu třeba kus odvahy v měření sil mezi presidentem a bývalým guvernérem. Stoupenci Reaganovi měli v sobě rozhodně více odhodlání a nadšení než podporovatelé Forda. Na jejich tvářích bylo možno vyčíst až fanatické přesvědčení ve víře, že podporou Reaganovi dávají vlasti co nejlepšího jí dnes mohou nabídnout. Vítězství nominace presidenta bylo na vlásku. Snad jen jedna jediná taktická chyba zbavila Reagana vítězství: výběr jeho místopresidentského kandidáta.

Velikost lidí není v tom, zda dosáhnou při prvním zápase

(Dokončeni na str. 6.)

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Sloupek informací

Z ČESKOSLOVENSKA A O JINÝCH KAZIMÍRECH; V PRAZE O AMERICE

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

"VEČERNÍ PRAHA" je v hlavním městě Československa velmi rozšířený deník. Mám před sebou jeho vydání z 2. července, v němž se na druhé stránce připomíná dvousté výročí vzniku Spojených států. Ocitujeme si kousíček:

"Deklaraci o americké nezávislosti charakterizoval Marx jako 'první deklaraci lidských práv'. Brzy však přestala v USA platit. Kapitáni lodí přivezli do Ameriky na 60 miliónů černých otroků, kde se jim dostalo barbarských pracovních podmínek a lynčování."

Číslo "60 miliónů" není tiskařský šotek, vidím je černé na bílém. Dívám se do úředních amerických statistik a zjišťuji, že podle výsledků sčítání lidu v roce 1970 bylo v USA 22,5 miliónů obyvatel černé pleti. První sem byli — do Virginie dopraveni v roce 1619, poslední někdy na začátku minulého století. Ženili se a vdávali a množili se; z těch 60 miliónů by jich mělo být jistě nejméně dvakrát tolik. Po zkušenostech s komunistickou propagandou si troufám říci, že nám bude bezostyšně tvrdit, že otcové americké revoluce je lhát různými barbarskými metodami a tím lynčováním zdecimovali na zlomek původního počtu. A snad se dokonce najdou lidé lžím a přehánění přístupní, kteří jim na to skočí. Ale...

Otázka zní, zaprvé, jak ti "kapitáni" ty desítky miliónů budoucích otroků po Africe 17. a 18. století pochytali? Jak je na náš kontinent dopravili? Úřední čísla říkají, že v letech 1820—1973 vyemigrovalo do Spojených států 46,317,864 osob, které použily docela jistě modernějších dopravních prostředků, než skoro středověkých ještě kocábek. Mohl bych dál dodat, že letadla stačila za rok 1975 dopravit do USA jen 1,8 miliónů lidí, zlomeček z těch desítek miliónů černochů, kteří byli podle komunistických propagandistů zavlečeni do amerických kolonií po Kolumbovi.

Máte možná dojem, mili čtenáři, že se takovou "maličkostí", která hraničí se slabomyslnou hlouposti — není třeba zabývat. Přesvědčil jsem se však, že tomu tak není. Najdou se totiž lidé, kteří z jisté pohodlnosti, bez přemýšlení takové tvrzení "přátel" Ameriky do sebe vstřebají a snad se dokonce jednou takto získanou "informací" někde v kruhu známých pochlubí. A to je cílem na první pohled nenápadných komunistických lží. Pro kolik lidí se stalo již samozřejmostí, že "socialismem" je jen to, co pěstuje jako vládnoucí režim Moskva a okolí; že například komunistické Východní Německo je "demokratickou" republikou, zatímco světu otevřené západní Německo jen "spolkovou"; že dnešní Chile je "fašistická", protože její vládci vězní probolševiky, kdežto Indie je "pokroková", protože paní Gándhiová má v kriminálech jen odpůrce vlastní promoskevské diktatury.

□

"ČESKOSLOVENSKÝ SVĚT"

Celá řada krajanů po světě a také ve Spojených státech dostává — v mnoha případech dokonce zdarma — šikovně dělaný časopis ČESKOSLOVENSKÝ SVĚT, který od roku 1946 vydává "Československý ústav zahraniční" v Praze, pověřený připomínat rodákům z českých a slovenských luhů a hájů, podhůří a hor jejich starý domov. Jak jeho obsah napovídá, články říkají a obrázky ukazují — je teď ten "starý domov" za komunistů malým rájem na zemi. A to ještě nevidíme všechno: například ona bohatě vybavená a zásobovaná sídliště u Mladé Boleslavi a na kraji pražské Stromovky, postavená pro důstojníky sovětské okupační armády...

ČS. SVĚT, který má být podle vlastního prohlášení "poutem se socialistickou vlastí," vychází v počtu přes 30.000 výtisků. Zájemce má především v řadách nejstarších emigrantských generací; ti z nových, většinou již z vlastní zkušenosti s novým režimem, jeho slovům a obrázkům o "budování a životě socialistického Československa" zřejmě na chuť nepřišli. Připravuje se však nábor čtenářů.

V této souvislosti je zajímavá zpráva, že novým zástupcem předsedy Čs. ústavu zahraničního (— komunisty Miroslava Holuba —) byl nedávno jmenován dr. Luděk Kapitola, poslední funkcí (1969—1975) velvyslanec v Argentině. Jde však nejen o muže se zahraničními zkušenostmi, ale také o bývalého vysokého funkcionáře satelitní takzvané Čs. socialistické strany, která se s komunistickým povolením zformovala po únorovém převratu v roce 1948 z trosek bývalé národně-socialistické strany. Dr. Kapitola se tehdy stal vedoucím jejího kulturně propagačního oddělení, později tajemníkem předsednictva a šéfredaktorem tiskového orgánu "Čs. socialistické strany" SVOBODNÉHO SLOVA.

Luděk Kapitola má tedy také novinářské zkušenosti a prolidi neznalé poměrů i minulost příslušníka nekomunistické strany, kterou bude nepochybně zdůrazňovat. Vlastní roli v jeho práci v Čs. ústavu zahraničním bude však hrát dlouholetá zkušenost kolaboranta s režimem KSČ.

Nazval jsem politickou stranu, jejímž je členem, "satelitní", tedy nesamostatnou, umělou, jako jsou ty družice, obíhající zeměkouli podle pokynů z centrály v nějakém státě. Není to přehnané tvrzení. Českoslovenští komunisté mají zájem na existenci takových stran, neboť jim dovoluje hlásat do svobodného světa, že mají politické partnery. Minulý týden jsem podle pražského pramene uvedl, že slovenská strana slobody měla v roce 1968 přesně napočítáno 248 členů, Strana slovenskej obrody 364. Z týdeníku KSČ TRIBUNA (č. 4 z 5. února 1969) se můžeme poučit, že povolené zbytky bývalé katolické Lidové strany dávaly k 1. červenci 1968 dohromady 46.028 členů v 859 organizacích a že tzv. Čs. socialistická strana měla k témuž datu 17.323 příslušníků ve 334 skupinách, kontrolovaných "Národní frontou". Tyto strany — budiž po pravdě řečeno — mají zastoupení v národních parlamentech a posledně jmenované i ve Federálním shromáždění. Reprezentují je ovšem jen lidé, kteří se přiznávají k Marxovi, Leninovi a (momentálně) k maršálskému tajemníkovi Brežněvovi. Respektivě k Husákovi, jeho pražskému gubernátorovi.

□

ZÁPADNÍ BERLÍN: OSTROV V KOMUNISTICKÉM MOŘI

Hlavní město bývalé německé "říše" bylo v roce 1945 rozděleno do čtyř okupačních zón mezi Sověty, Francouze, Angličany a Američany. Uprostřed území, kterému tehdy vládla Rudá armáda. V roce 1948 se nebožtík Stalin pokusil dobýt celého Berlína blokádou přístupových cest ze západu: chtěl město vyhladovět a zároveň ukázat světu, jak silnější je vůči svým válečným spojencům. Ti však nebyli tak slabí, jak se domníval. Zůstane zásluhou především Harry Trumana, tehdejšího prezidenta Spojených států, že "vzdušný most" zásoboval město a zachránil je pro demokracii.

V roce 1949 se sovětská zóna Berlína stala součástí "Německé demokratické republiky", dokonce jejím hlavním městem — západními mocnostmi obsazené části se přihlásily ke spolupráci s Německou spolkovou republikou. Berlín se stal místem, kde proti sobě stály dva světy, dva společenské systémy. V červnu 1953 dělníci(!) východní části demonstracemi žádali spojení v *jedno opravdu demokratické Německo. Jejich vzpouru* potlačily sovětské tanky. Jednoho dne bylo napočítáno, že přes 20.000 Němců ze sovětské zóny přes Berlín uprchlo na Západ.

V noci na 13. srpna 1961 byla po dohodě sovětských vůdců — tehdy Chruščova — se satelitními státy postavena v prostředku Berlína 10-ti feetová zeď se zamínovaným zázemím. Dnes už má 12 stop a hranice je přes celé území bývalého Německa chráněna i jinak (viz H.N. 8. května). Útěk z "ráje" se tedy stal krajně obtížným...

Je to důležité pro lidi, hledající cestu k jinému společenskému systému. Mnohem důležitější pak pro pořádek ve světě. Komunisté by chtěli, aby se Berlín stal jakousi samostatnou zeměčkou, s níž by si hráli podle své vůle. Je však jisté správné, že Spojené státy, Británie a Francie tento ostrůvek demokracie neopouštějí. Říkám to z přesvědčení, neboť jsem v tom městě byl a znám pohled na onu "zeď"...

Nyní je nejenom vyšší, ale také nebezpečnější. Dne 5. srpna 1976 byl na hranici mezi západním a sovětským Berlínem "omylem" zastřelen řidič nákladního auta Ital Benito Corghi z Reggio Emilia, člen Komunistické strany Itálie. Vnitro-německá hranice se stala hranicí mezinárodní. Jiskrou, která by mohla vyvolat nebezpečný konflikt. Již 125krát od podepsání smlouvy v Helsinkách v srpnu 1975 Němci "demokratické" republiky ji nějakým způsobem porušili.

Co o tom víte z chicágského tisku?

Vlastně nic. No jo, ale proto jsme vlastně tady, "čígágovičský" lokální tisk, abychom vás na ta opomenutí amerických kolegů upozornili.

J. Netík

Tel Aviv. — Izraelští vojáci kontrolují jižní hranici Libanonu a přilehlé území až do vzdálenosti tří mil. Libanonské obyvatelstvo z tohoto Izraelem kontrolovaného území může chodit do Izraele pracovat a dávat se lékařsky ošetřit; Izrael také poskytuje tomuto obyvatelstvu pitnou vodu. Izrael tak chce zabránit operacím palestinských guerilů proti svému území a zároveň přílišnému přiblížení se syrských *jednotek. Podle nepotvrzených,* avšak spolehlivých zpráv — už dříve izraelští a libanonští delegáti spolu tajné jednali v pohraniční vesnici Rosh Hamgra pod záštitou Spojených národů o tom, jak se vyvarovat vojenské konfrontaci obou zemí na jihu Libanonu. Rovněž Syrie jednala v Ženevě tajně s Izraelem. Obdržela od politických vůdců Izraele volnou ruku zlikvidovat v Libanonu milice palestinských uprchlíků.

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B. s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

August 28, 1976 — Vol. I., No. 35.

GRANATY Z ČESKOSLOVENSKA

MACH Importers

3720 West 26th Str.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?

CHRISTIE'S REAL ESTATE

VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.

26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE

3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800

Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala — Brokers

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —

nezapomeňte navštívit naši známou restauraci

Bohemian CROWN Restaurant

7249 W. Lake Str., River Forest, Ill.

Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.

Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:

Josef Krákora a *Jaromír Hrábek*, majitelé

LETEM SVĚTEM

Panmunjom. — V neutrální zóně mezi Severní a Jižní Koreou ve vesnici Panmunjomu, kde bylo před 23 roky podepsáno příměří, jímž se končila korejská válka je dodnes místo, kde severokorejské a americké vojenské komise spolu jednají o vzájemných stížnostech. Ve středu 18. srpna se v této vesnici severokorejští vojáci dostali do sporu s americkými o tom, zda se má prořezat jeden tamní strom či ne. Přitom severokorejští vojáci brutálně zavraždili sekyrami a pikami dva americké důstojníky a čtyři jiné zranili. Prezident Ford a státní tajemník Kissinger prohlásili, že tato zabití byla nevyprovokovanou vraždou, a že Severní Korea musí nést plnou zodpovědnost za tento incident. Spojené státy poslaly v důsledku tohoto činu do korejských vod letadlovou lod' Midway v plné výzbroji.

• • •

Filadelfie. — Správa města Filadelfie se domnívá, že příčinou "nemoci legionářů", na kterou zemřelo 24 lidí a onemocnělo dalších 173, byla voda, znečištěná chemikáliemi z vadného potrubí. Tato domněnka je právě ověřována. Protože hotel, v němž se nákaza rozšířila, zeje nyní prázdnotou a turisté se mu vyhýbají, filadelfijský starosta se tam měl osobně vyspat, aby věci napravil a vrátil turistům důvěru.

Port Elizabeth. — Další město Jižní Afriky bylo postiženo černošskými bouřemi: Port Elizabeth, kde asi 4,000 černochů plenilo obchody, školy a veřejné budovy, pálilo auta a provádělo různé výtržnosti. Při srážkách s policií bylo zabito osm výtržníků.

• • •

Ženeva. — Protestantská Světová rada církví se podle své tradice rozhodla věnovat $560,000 různým teroristickým skupinám po celém světě. Zejména bylo pamatováno na teroristická hnutí, která bojují proti bělošským menšinovým vládám v Rhodésii, Namibii a Jižní Africe!

• • •

Colombo. — Libyjský vládce plukovník Moammar Khádafy, prohlásil na vrcholné konferenci nezávislých zemí, že jeho země podporuje pouze ten terorismus, který chce osvobodit ujařmené a kolonisované národy a tím jim pomáhat získat jejich nezávislost. V této souvislosti jmenoval výslovně Rhodésii, Jižní Afriku a boj Palestinců proti sionismu. Libye však prý odsuzuje zločinné teroristické akce, stejně jako únosy a lupičství. — Umírnění vládci arabských zemí — Egypta, Sudanu, Jordánska, Maroka Saúdské Arábie — jsou málo nadšeni podniky radikálního libyjského diktátora. Tento užívá svého ročního výtěžku sedmi bilionů dolarů z prodeje zemního oleje, jakož i zbraní, dodaných Sovětským svazem, k přípravě státních převratů v arabských zemích s umírněným režimem, k trénování mezinárodních teroristů ve čtyřech speciálních táborech, ke vzdušnému pirátství a k jiným teroristickým akcím. Také poskytl zbraně levicovým směrům v Libanonu, což učinilo tamní občanskou válku tak vražednou a pustošivou. Egypt opevňuje svou hranici s Libyí. Král Saúdské Arábie Khalid nazval Khadáfyho "bláznem, jehož ambice se staly trochu většími než jsou jeho slabé mentální schopnosti".

• • •

Milán. — Už se podařilo objevit chemikálii, která urychlí rozklad vysoce jedovatého dioxinu, který 10. července unikl v podobě mraku z chemické továrny "Icmesa" v italské vesnici Seveso u Milána. Jinak by krajina v okolí Seveso zůstala zamořena po několik let. Italská policie mezitím rozhodla, že jak továrna Icmesa, tak i vesnice Seveso s blízkým okolím mají být srovnány se zemí, a všechny tamní rostliny mají být zničeny v podzemních pecích.

• • •

Londýn. — V Anglii už nepršelo 14 měsíců. Listí stromů na venkově má už nyní podzimní barvy. Připravuje se nařízení, jímž bude zakázáno užívat vody k zalévání veřejných parků i soukromých zahrad, k plnění bazénů na plavání a k mechanickému omývání aut. Anglická královna dala sama dobrý příklad tím, že už zakázala zalévat zahrady, trávníky a hřiště u královských paláců. V jižním Walesu bude voda muset být přidělována pouze v některé denní hodiny.

• • •

Řím. — Letos 6. května byla severoitalská provincie Friauli postižena prudkým zemětřesením, při kterém ve 129 vesnicích přišlo o život skoro tisíc lidí a 70,000 jich zůstalo bez přístřeší. Nyní sice tito lidé bydlí ve stanech, avšak tento způsob bydlení nebude stačit v zimě, která je v těch končinách velmi tuhá. Starci a děti by zimu nepřežili. Italská vláda si činí starosti s tím, jak tito lidé budou v zimě ubytováni, protože stavba nových domů pro ně doposud silně vázla.

• • •

Schiedam, Holandsko. — V holandském městě Schiedam s 80,000 obyvateli došlo téměř po středověkém způsobu k pogromu tam žijících 1,700 Turků, kteří přijeli do Holandska za prací. Podnapilí holandští mladíci po několik dní táhli ulicemi, plenili turecké obchody, a lokály, a podnikali útok na vše turecké, včetně turecké mešity. Podnět k těmto násilnostem dodala rvačka mezi dvěma mladíky, z nichž jeden — Holand'an — byl zabit druhým, jehož národnost je nejasná. Rozšířila se však zpráva, že prý je to Turek. Policii se podařilo uklidnit rozběsněné davy pouze po několikadenním úsilí.

• • •

Washington. — Spojené státy nyní produkují 8.1 miliónů barelů nafty — (zemního oleje) denně: z ciziny ho dovážejí 7 miliónů barelů denně, neboli 41 procent své potřeby. Z toho dovážejí 82 procent z arabských zemí. US vláda sice považuje za velmi nepravděpodobné nové embargo tohoto předního zdroje energie v blízké budoucnosti, avšak vrchní washingtonský úřad energetiky připravil nouzový plán pro případ, že by došlo k podobnému arabskému bojkotu jako v roce 1973. Washingtonská vláda by už nechtěla být překvapena nepřipravená podruhé. Také už byly natištěny kupóny pro případ, že by bylo nutno prodávat gazolín pouze na příděly. Celý tento plán různých opatření pro šetření zdroji energie stál federální vládu dva biliony dolarů; pouze natištění kupónů na gazolín stálo 418 miliónů dolarů!

• • •

Pasadena, Cal. — Sonda Viking 2 má přistát na planetě Marsu 4. září; přistane asi tak v polovině mezi severním pólem a rovníkem Marsu. Už poslala k zemi řadu snímků Marsu. Podle těchto snímků existují na Marsu mraky, které však jsou velmi řídké a vzácné. Vyskytují se pouze na jaře a v létě.

• • •

Bonn. — Německá spolková republika vede s africkou Nigérií jednání o prodeji atomové centrály. Irán obdrží od Západního Německa dvě atomové centrály a od Spojených států 6 až 8. Francie chce prodat atomové reaktory Pákistánu. Západní Německo se také smluvně zavázalo prodat atomové centrály do Brazilie, a Spojené státy je prodají Izraeli a Egyptu. — Vědci a politikové se obávají, že tímto předáváním atomové technologie pro mírové použití se zároveň také rozšíří možnost výroby nukleárních zbraní. US atomový vědec dr. Theodore B. Taylor řekl, že dnes je velmi snadné zhotovit atomovou bombu; pouze je třeba mít po ruce štěpný materiál. Universitní studenti nukleární fyziky by byli schopni tuto bombu vyrobit. Její výrobní technika totiž už učinila velké pokroky; zatím co první atomová bomba vážila 4 tuny, dnešní není větší než fotbalový míč. K její výrobě je nutno mít 10 až 20 liber plutonia nebo kysličníku plutonia v prášku. Protože dnes stále více zemí se stává vlastníky atomových reaktorů a znají příslušnou technologii, tyto země mohou záhy mít po ruce dostatek plutonia na výrobu atomových bomb. Právě také zambijští kongresníci požádali svou vládu, aby využila, velké uranové produkce Zambie k vlastní výrobě atomových zbraní.

• • •

New York. — Celkové obchodní dluhy zemí Třetího světa dosahují dnes výše 40 bilionů dolarů, a podle odhadu odborníků Mezinárodního fondu se za čtyři roky tento dluh ztrojnásobí.

• • •

New Delhi. — Indický stát Maharashtra, mající 56 miliónů obyvatel, právě vydal zákon, podle kterého se rodiče po svém třetím dítěti musí jeden nebo druhý povinně podrobit sterilisaci. Podle zkušeností, nabytých v tomto státě, se podobná praxe asi zavede v celé Indii. Indie už dnes čítá 610 miliónů obyvatel! Každoročně tam přibude dalších 13 miliónů lidí. — Předseda Mao v rudé Číně vyřešil problém populační exploze moudřeji: zakázal nezletilým lidem ženitbu. Mladí Číňané se žení až ve 28 letech věku a Číňanky se vdávají teprve až jim je 26 let. Do té doby prý mají z revolučního ideálu zachovávat pohlavní zdrženlivost.

• • •

Washington. Soukromý "Mezinárodní ústav pro studium politiky vyživování" na základě kompjutrových analýz zemědělského rozmachu a vzrůstu počtu obyvatelstva ve světě předvídá, že kolem roku 1985 země Třetího světa budou musit pro vyživování svého obyvatelstva dovézt více než sto miliónů tun obilí; dnes ho musí dovézt 45 miliónů tun. Hlavní vývozci obilí — USA, Kanada, Jižní Afrika a Austrálie — však nebudou schopny tuto potřebu uspokojit. Proto tito znalci soudí, že asi 2.2 bilionu lidí bude ohroženo hladem. Z uvedeného schodku bude připadat na Asii 50 procent, na severní Afriku a Blízký východ 30 procent, na Sahelskou zónu 15 procent a na Latinskou Ameriku také 15 procent. Země, postižené tímto katastrofálním nedostatkem potravin, budou musit užívat svých cizích valut k zakoupení potravin a nebudou si moci dovolit dovoz cizích průmyslových výrobků. To bude zase k velké škodě pro vývoz pokročilých průmyslových zemí a zároveň to zpomalí civilizační rozvoj nevyvinutých zemí. Svrchu uvedený ústav vidí jen jediný možný východ z této situace: bohaté průmyslové země budou musit hluboko sáhnout do své kapsy a pomoci chudým zaostalým zemím Třetího světa rozvinout a zmodernisovat jejich zemědělství. Tím si tyto země budou moci vypěstovat doma potraviny, potřebné k uživení jejich obyvatelstva a zároveň budou moci užívat svých peněz ke koupi průmyslových výrobků v cizině.

• • •

Washington. Do roku 1980 Spojené státy dodají do Íránu za 20 až 26 bilionů dolarů zbraní. Saúdská Arábie už koupila od Ameriky za 6 bilionů dolarů zbraní a v přítomnosti se jedná o nové zbrojní dodávce, která dosáhne výše rovněž několika bilionů dolarů. Obě tyto země kupují nejmodernější zbraně, od nadzvukových stíhaček až po automaticky řízenou bombu, která sama neomylně spěje ke svému cíli. V přítomnosti je v Íránu 24 tisíc US vojenských poradců a cvičitelů. Vojenští znalci říkají, že Spojené státy si tímto způsobem tvoří na Blízkém východě "skladiště zbraní" pro případ naléhavé potřeby: obě svrchu zmíněné země totiž ještě dlouho nebudou schopny samy užívat tolika zbraní. Avšak Spojené státy tím chtějí nabýt rovnováhy se sovětskou mocí, která se v těchto končinách roztahuje. Sovětské lod'stvo v Indickém oceáně je velmi silné; Sověti mají v Somálsku naproti Saúdské Arábii letecké a námořní základny: do Libye dodali Sověti zbraní na výzbroj armády o 60,000 mužích, ačkoliv Libye nemůže tolik zbraní dosud ani potřebovat. Sověti si tedy v Libyi zřídili arsenál pro případ "potřeby", kterou se nebudou rozpakovat v daný čas sami vyprovokovat.

• • •

Bejrút. — Dne 12. srpna se po sedmitýdenním obléhání podařilo pravicovým vojenským silám dobýt strategicky důležitého bejrútského tábora palestinských uprchlíků Tal Zaatar. Podle odhadů z tamních 30,000 obyvatel jich při bojích padlo na 2,000 a 4,000 jich bylo zraněno. Zbývající, vyhubli na kost a kůži, uprchli do bezpečí. Tento tábor byl v letech 1969—70 opatřen pevnostmi a podzemními tunely, a zároveň vyzbrojen Arafatem i množstvím zbraní všeho druhu na obranu proti očekávanému útoku Izraele.

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

EUTANASIE

Dva krajně opačné případy z tisku. Roku 1975 se zabývaly skoro všechny noviny případem amerických manželů Quinlanových, kteří žádali rozhodnutí soudu, aby dovolil lékařům z nemocnice už konečně zastaviti umělé dýchání jejich dcery, ležící 6 měsíců v bezvědomí a bez naděje, že by mohla ještě přijít k sobě. Dobře víme, že křesťanská morálka nezavazuje k tomu, aby se uměle držel život, který sám už dospěl ke konci. A přece mnoho lékařů váhá i v takovém případě. Jeden z chirurgů mně prozradil: "Já sám se nikdy neodvážím zavřít přívod kyslíku umírajícímu. Vím, že je to sentimentalita, ale chápejte mě! Jsme lékaři proto, abychom život zásadně chránili, a máme-li být svému povolání opravdu oddáni, plníme tuto povinnost raději víc než míň".

Proti tomu jsme se dočetli úplně opačný případ v novinách z roku 1974. Lékařka dr. G. Allocca zabila svého nemocného otce a svou nenormální sestru. Nejdříve jim vstříkla v injekcích valium a luminal, aby je uspala, a pak jim prořízla žíly. Pokoušela se pak sama o sebevraždu, nakonec se ve vězení oběsila. Pravděpodobně šlo o duševně chorou.

Ale co povíme o prohlášení, které uveřejnili v červenci r. 1974 tři vědci, nositelé Nobelovy ceny (Jacques Monod, Linus Pauling a Georges Thompson) spolu s 37 osobnostmi světové kultury ve prospěch eutanasie? Protože považují za nemorální "připouštět, přijímat nebo ukládat utrpení" píší: "Věříme, že je v naší společnosti už dost vyvinuto mravní svědomí, abychom si mohli dovolit vypracovat lidský morální zákon, týkající se smrti a umírajících. Odsuzujeme mravní necitelnost a zákonná omezení, která překážejí tomu, aby se vzal v úvahu etický případ, kterým je eutanasie. Odvoláváme se na mínění osvícené veřejnosti, aby překonala tradiční tabu, a aby měla soucit s neužitečným utrpením v okamžiku smrti". Závěr prohlášení pak zní: "Každý jednotlivec má právo důstojně žít, ale má také právo důstojně umřít. Doporučujeme proto všem, kdo s námi souhlasí, aby sepsali svou poslední vůli, dokud jsou ještě zdraví, a aby prohlásili, že chtějí, aby se respektovalo je jich právo důstojně umřít."

V Americe bylo mnoho těch, kteří přijali prohlášení nadšeně. Výsledek ankety v Německu přinesl tyto údaje: pro eutanasii hlasovalo 53%, proti 33%, nejistých bylo 4%. Když šlo ve válce o zabíjení židů nacistický tisk se o něm neodvážil informovat naplno národ. Ohlásili však nacisté veřejně, že mají v plánu zlepšit rasu tím, že se ukrátí život duševně a tělesně nenormálním. Tehdy se ozval velmi ostrý protest v čele s německými biskupy, ačkoliv nebylo za

(Pokračování na str. 5.)

DOBA "BĚHEM ROKU"

22. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, v tobě je plnost všeho dobra. — Vštěpuj do našich srdcí lásku k svému jménu — a rozmnož naši oddanost k tobě: — Ať v nás trvá — a pod tvou otcovskou ochranou roste všechno dobré. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z PÁTÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Dt 4, 1-2. 6-8)

Mojžíš řekl lidu toto: "Nyní, Izraeli, poslouchej nařízení a ustanovení, která vás učím zachovávat, abyste žili a vešli obsadit zemi, kterou vám chce dát Hospodin, Bůh vašich otců. Nic nepřidáte k tomu, co vám přikazuji, a nic z toho neuberete, ale budete zachovávat příkazy Hospodina, svého Boha, které já vám přikazuji.

Zachovejte a plňte je, neboť tak budeme moudří a rozumní v očích národů: uslyší o všech těchto nařízeních a řeknou: Skutečně moudrý a rozumný je tento velký národ! Neboť kde je tak velký národ, jemuž by byli bohové tak blízko, jako je Hospodin, náš Bůh, kdykoliv ho vzýváme. A kde je tak velký národ, který by měl spravedlivá nařízení a ustanovení, jako je celé toto zákonodárství, které já vám dnes prohlašuji."

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA JAKUBA (Jak 1, 17-18. 21b-22. 27)

Bratři moji nejmilejší! Každý dobrý úděl, každý dokonalý dar přichází shůry, sestupuje od Otce světel, u něhož nedochází ke změnám ani k ztemnění, jaké je způsobeno otáčením. On svobodně rozhodl, že nám dá život skrze slovo pravdy, abychom byli jako prvotiny ze všeho, co stvořil.

Buďte vnímaví pro slovo, které do vás bylo vloženo jako semeno a může zachránit vaši duši. To slovo však musíte uvádět ve skutek, a ne abyste je pouze poslouchali. To byste klamali sami sebe.

Náboženství ryzí a bezvadné před Bohem, naším Otcem, je toto: ujímat se sirotků a vdov v jejich tísni a uchovat se neposkvrněným od světa.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA (Mk 7, 1-8. 14-15. 21-23)

K Ježíšovi se shromáždili farizeové a někteří ze zákoníků, kteří přišli z Jeruzaléma. Uviděli některé z jeho učedníků, jak jedí znesvěcujícíma, to jest neomytýma rukama. Farizeové totiž a všichni Židé drží tradici otců a nejedí, dokud si k zápěstí neomyjí ruce. A po návratu z trhu nejedí, dokud se neočistí. A je ještě mnoho jiných tradic, kterých se drží: ponořování pohárů, džbánů a měděných mís.

I zeptali se ho farizeové a zákonící: "Proč se tvoji učedníci neřídí podle tradic otců, ale jedí znesvěcujícíma rukama?"

Řekl jim: "Dobře prorokoval Izaiáš o vás pokrytcích, jak je psáno:

Tento lid ctí mě rty,
ale srdce jejich je daleko ode mne;
marná je zbožnost, kterou mne ctí,
učíce naukám, jež jsou jen příkazy lidskými.

Opustili jste přikázání Boží a držíte se lidské tradice."

Když znovu svolal zástup, řekl jim: "Slyšte mě všichni a rozumějte: Nic, co zvenčí vchází do člověka, nemůže ho znesvětit; ale co z člověka vychází, to jej znesvěcuje. Z nitra totiž, z lidského srdce, vycházejí zlé myšlenky, smilstvi, loupeže, vraždy, cizoložství, chamtivost, zlovolnost, lest, bezuzdnost, závistivý pohled, urážky, nadutost, opovážlivost. Všecko toto zlé vychází z nitra a znesvěcuje člověka."

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Do boje s hrobařem lidstva: s nestřídmostí.

Jako křesťané nikdy nebudeme souhlasiti s těmi, kteří volají: „Pryč s postem!" Podle vzoru proroka Daniela, podle příkladu Ježíše Krista a všech starozákonních i novozákonních světců a podle smýšlení Církve katolické jsme přesvědčeni, že i k upevnění tělesného zdraví i k posvěcení duší jest třeba střídmosti a postu.

KRÁLŮV SEN.

Král nemohl si vzpomenouti, co se mu zdálo — Vykladači snů v úzkých — Král poručil je popraviti — Daniel prosí Boha o poučení — Sděluje králi, odkud věc ví — Vykládá sen a předpovídá důležité budoucí události — Král uznává Boha Danielova a povyšuje jej i jeho druhy na vysoké úřady.

Léta druhého vlády Nabuchodonosorovy měl Nabuchodonosor sen. I zděsil se duch jeho a po spánku dalším bylo veta.

Tu rozkázal král, by svoláni byli hadači, zaklinači, čaroděj ové a chaldové, aby oznámili králi, co se mu bylo zdálo. Přišli tedy a stáli před králem.

I řekl jim král: „Snil jsem sen, ale na mysli jsa omámen, nevím co se mně zdálo."

I odpověděli chaldové králi aramsky: „Králi, na věky živ buď! Pověz sen svým sluhům, a podáme ti výklad jeho!"

Tu král ujav slovo, řekl chaldům: „Toto ustanovuji pevně: nepovíte-li mi, co se mně zdálo, a nevyložíte-li mi toho, zahynete vy a domy vaše budou zabrány. Jestli mi však povíte, co se mně zdálo a vyložíte-li mi to, odměny a dary a mnoho cti dostanete ode mne. Protož sen a výklad mi povězte!"

Ujavše slovo, po druhé řekli: „Račiž král pověděti sen svým sluhům, i podáme výklad jeho".

Král ujav slovo řekl: „Jasně chápu, že chcete nabýti času, nevědouce, že jsem vydal ustanovení pevné. Pročež nepovíte-li mi toho snu, jeden jen úsudek budu míti o vás: výklad klamný a plný podvodu chcete si smysliti a přednésti mně, až vyprší něco času. Protož sen mi povězte, bych zvěděl, že jste také s to, abyste podali pravý jeho výklad."

Tu chaldové ujavše slovo před králem řekli: „Není člověka na zemi, který by požadavku tvému, králi mohl učiniti zadost. Ale také žádný král sebe větší a mocnější nedoptává se takovou věc některého hadače nebo zaklinače nebo chalda. Neboť požadavek tvůj, králi, jest těžký, a nikoho nelze nalézti, kdo by mu učinil zadost před králem, kromě bohů, kteří nesídlí mezi lidmi.

Král slyše to v prchlivosti a ve hněvu velikém přikázal, by zahynuli všichni mudrci babylonští. Když ortel vyšel, a mudrci měli býti již pobijeni, hledali také Daniela a druhů jeho, aby popraveni byli.

Tu Daniel vyptával se na rozkaz a na rozsudek Ariocha, velitele královského vojska, který byl vyšel, aby zabíjel babylonské mudrce. Ptal se toho královského zmocněnce, pro kterou příčinu tak ukrutný rozkaz od krále vyšel. Když pak tu věc Arioch Danielovi oznámil, odebral se Daniel ke králi s prosbou za čas, aby mohl králi podati výklad.

Všed pak do svého domu, oznámil věc druhům svým, Ananiášovi, Misaelovi a Azariášovi, aby si vyprosili milosrdenství před Bohem nebes pro toto tajemství, a nezahynuli Daniel a druhové jeho s ostatními mudrci babylonskými. Tehdy zjeveno bylo Danielovi tajemství to nočním viděním. I dobrořečil Daniel Bohu nebes. Ujav slovo řekl:

„Buď jméno Páně požehnáno od věků až na věky! Neboť moudrost a síla jest jeho. On mění časy i věky, svrhuje krále a ustanovuje. Dává moudrost moudrým, a rozum rozumným. On zjevuje věci hluboké, to, co skryto jest, zná, co ve tmě jest, a světlo jest u něho. Tebe, Bože našich otců, velebím a chválím, žes moudrost a sílu mi udělil, žes mi nyní ukázal, zač jsme tě prosili, neboť záhadu královu rozřešil jsi nám."

Potom Daniel všed k Ariochovi, jejž byl král ustanovil, aby pobil babylonské mudrce, takto k němu mluvil: „Nezahlazuj mudrců babylonských. Uveď mne před krále, a já podám králi výklad!"

Tu Arioch rychle uvedl Daniela ke králi a řekl mu: „Našel

jsem jednoho z judských zajatců, jenž podá králi výklad."

Král ujav slovo řekl Danielovi, jehož jméno bylo v babylonském jazyku Baltasar: „Můžeš-li mi v pravdě pověděti sen, jenž jsem měl i výklad jeho?"

Daniel ujav před králem slovo, řekl: „Tajemství, na něž se král doptává, mudrci, zaklinači, hadači a věštci nemohou králi nikterak vyložiti. Jest však Bůh na nebi, jenž odkrývá tajemství, a ten ukázal tobě, králi Nabuchodonosore, co přijíti má v posledních dobách.

Co se ti zdálo, co viděla hlava tvá na lůžku, bylo toto: „Ty králi, počal jsi mysliti na svém lůžku, co se v budoucnosti stane, a ten, jenž odkrývá tajemství, ukázal tobě, co má přijíti. Také mně to tajemství odkryto bylo, ne však proto, že jest ve mně více moudrosti než ve všech ostatních živých, ale

proto, aby králi výklad podán byl, a myšlení mysli své, aby zvěděl. Tys, králi, viděl: Hle, cosi jako veliká socha. Socha ta veliká a postavy vysoké stála proti tobě, a vzezření její bylo hrozné. Hlava té sochy byla z nejlepšího zlata, prsa a ramena ze stříbra, břicho a bedra z mědi, stehna byla železná, nohy pak byly dílem železné a dílem hliněné. Hleděls tak na to, až se utrhl bez rukou lidských kámen s hory, udeřil sochu do nohou železných a hliněných a rozdrtil je. Tehdy roztříštěno bylo železo, hlína, měď, stříbro i zlato, a obrátilo se to jakoby v plevy letního humna, jež uchvacuje vítr a po nichž nezbývá ani stopy. Z kamene pak, který udeřil sochu, stala se veliká hora, a naplnil celou zemi. To byl ten sen.

Také význam jeho povíme před tebou, králi! Tys král králů, jemuž Bůh nebes dal království a zámožnost a moc a slávu, v jehož ruku dal všecko, kde sídlí lidé, zvěř polní i ptactvo nebeské, a pod jehož panství všecky věci postavil — ty jsi hlava zlatá.

Po tobě pak povstane království jiné, menší tebe, stříbrné, poté království jiné, třetí, měděné, jež panovati bude nad celou zemí. A království čtvrté bude jako železo. Jako železo drobí a tříští všecky věci, tak ono rozdrobí a roztříští toto všecko.

Žes pak viděl nohy a prsty dílem z hrnčířské hlíny a dílem železné, to znamená, že to království rozdělené bude. Něco železné pevnosti bude míti, ježto jsi viděl, že smíšeno bylo železo s hlínou. A prsty nohou odpola železné a odpola hliněné znamenají, že království bude zpola silné a zpola křehké. Železo pak smíšené s blátem a s hlínou, jak jsi viděl, znamená, že budou sice slepena lidským přičiněním, nebudou však při sobě držeti, jako železo nemůže býti smíšeno s hlínou.

A za dnů těch králů zřídí Bůh nebes království, jež na věky nebude zničeno, a toho království jeho nedostane se jinému národu. Rozdrobí a dokonale zničí všecky ony říše, samo však státi bude na věky. Tak, jak jsi viděl, že s hory bez rukou utrhl se kámen, a rozdrtil hlínu, železo, měď, stříbro a zlato. Veliký Bůh ukázal králi, které věci přijdou. Pravdivý jest ten sen a spolehlivý jeho výklad."

Tu král padl na tvář, poklonil se Danielovi a přikázal, aby mu obětovali oběti a kadidlo. Daniel nechal vše obětovati Bohu Israelovu.

Ujav pak slovo král řekl Danielovi: „Opravdu, Bůh váš jest Bůh bohů a Pán králů, a zjevuje tajemství, když-tě ty mohl jsi odkrýti tajemství toto."

Tehdy povýšil král Daniela na výsost, dary mnohé a veliké dal jemu, a ustanovil jej vladařem nad celou župou babylonskou, jakož i představeným všech mudrců babylonských.

Daniel vymohl také na králi, že odevzdal správu župy babylonské Sidrachovi, Misachovi a Abdenagovi. Daniel pak sám zůstal u dvora královského. Dan. 2.

Pohanské snářství.

Staří národové Babyloňané, Egypťané, Římané a j. se domnívali, že jim sny posílají bohové, chtějíce je poučiti o budoucích věcech. Víra tato ovšem byla veskrze pověrečná. Ti pohané, kteří si dávali sny vykládati od hadačů, stávali se oběťmi jejich klamů a podvodů, často velice důmyslných a pochopitelně dobře placených.

Pokračování

DR. ALFRED FUCHS:

NOVINÁŘ

(PSÁNO ROKU 1924)

STAVOVSKÉ A KOLEKTIVNÍ SEBEVĚDOMÍ NOVINÁŘOVO

(Pokračování z min. čísla.)

Jeho neobčanství, bohémství dovoluje žurnalistovi aby netolerantně shlížel spatra na všechny šosáky se zajištěnou existencí a žárlivě střežil svůj cech před nim. Dále přispívá k tomuto cechovnímu sebevědomí znalost určitých praktických novinářských triků, jimž se nikde neučí a jež jsou esoterickou tajnou vědou redakcí. Nebývá příliš těžko si je osvojit, ale bývají střeženy jako mysterium. Sazečská hantýrka, garmond, petit, rotačka, zarážka, čtyřcícero tvoří podstatnou část rituální řeči těchto mysterií. Umění nabývati zpráv se k nim druží. Novinář cti moc novin, "sedmé velmoci", jejíž iluse však okamžitě zmizí, jakmile je žurnalista bez místa. Musí tak často propagovati lidi, kteří jsou hloupější, než je on. Není pak divu, že si neprávem myslí, že je chytřejší, než všichni (Egon Erwin Kisch: Dogma von der Unfehbarkeit der Presse, Wage XXI.). Proto má sklon domýšleti se, že novinářství nemůže rozumět nikdo jiný než on, žurnalista z povolání. Tím se jeho cechovní sebevědomí zvyšuje. "Listy vydavateli", tak oblíbené v Anglii, nenalezly v našich žurnálech místa. Publikum nemá do novin co mluviti. To jest jedna stránka cechovního, stavovského sebevědomí, žurnalistického. Militantní posice zneuznaného vůči celému světu. Ale histrionský rys v povaze žurnalistově působí, že se přes toto cechovní sebevědomí dá žurnalista velmi těžko stavovsky organisovati.

Překážky organisace jsou především vnější. Předně jsou v žurnalistice zastoupeny nejrůznější stupně individuality a vzdělání. Národohospodářská rubrika např. u listu jen poněkud seriózního vyžaduje, aby její redaktor měl pomalu vzdělání, jež se rovná vědomostem universitního profesora. (Bücher např. se dostal z redakce za universitní kathedru národního hospodářství (Gruber: Sociální a kulturní potřeby české žurnalistiky. Věstník min. soc. péče 1921 a články v Tribuně 1921). Proti tomuto žurnalistovi-učenci stojí jako zcela jiná individualita redaktor běhající po zprávách, žurnalistická čiperka, nevyhoditelný, píšící kommisvoyageur, vedle něho estét nebo politik a proti němu stenograf a telefonista. Tyto zájmy a individuality je těžko sloučiti, ač všechny je pojí již naznačené psychologické znaky a vědomí společné, ideové služby a stále přes veškeru komercialisaci a mechanisaci nevymírající cit pro list. Druhou věcí, jež činí žurnalisty elementem těžko organisovatelným, jest jejich rozdílnost v názorech politických. Žurnalista je do značné míry advokátem, ale přece ne zcela. Není-li o věci, kterou denně hájí, upřímně přesvědčen, brzo se vypotřebuje, neboť jediné přesvědčení poskytuje duši ohně neuhasitelného. Tím se však rozpory v názorech vyhraní tak, že k osobním, nesmiřitelným rozporům jest od nich jen krok. Člověk pak, jenž přesvědčení potřebuje, protože je přesvědčen jen na polovic, pomáhá si tím, že sama sebe přehlušuje, že je nehorázným a fanatickým ve volbě zbraní. Při advokátské stránce žurnalistického povolání a při zpolitisování veškeré žurnalistiky, při mizení listů v pravdě neodvislých i tato okolnost padá na váhu při organisaci žurnalistické. Proto se vyskytují dosti často případy, že žurnalistické organisace prostě nebývají s to, aby dostály svým zprostředkovatelským úkolům při čestných aférách svých členů (Zápis o valné hromadě syndikátu denního tisku československého ze dne 10. dubna 1921). Jsout' žurnalisté, podobně jako umělci, "genus irritabile vatum". Nejsnadněji jest organisovati dělníky, protože ti si celkem vzájemně nekonkurují. Tíže již jest organisovati úředníky, neboť oni žárlí na sebe navzájem. Závidí si postup, oblíbenost nahoře, kariéru. Netvoří jednolitou masu. Duch kasty jest silnější, než duch organisace. Nejtíže ji jest však organisovati příslušníky povolání volných. Mnozí z nich jsou příliš bohémy, než aby se dovedli o sebe starat a věděli, co jim patří. Jak mnoho žurnalistů nebylo u nás na příklad přes výslovné znění zákona přihlášeno k zákonnému pojištění, prostě proto, že se o to nestarali!) Druhá překážka organisace jest konkurující, nezřízená ctižádost, jež také pravidelně rozvrací organisace herecké (A. Longen: Herecká psychosa: Tribuna, 5. února 1921).

(Pokračování)

Eutanasie
(Pokračování ze str. 4.)

Hitlerovy vlády bez nebezpečí odporovat režimu. Od té doby uplynula doba jedné generace a dnes najednou myslí víc než polovina lidí, že je lepší ukrátit život, který není příjemný, který je bolestný, jehož smysl už nechápeme...

Slovo eutanasie je eufemismus: je to krycí, elegantní výraz pro něco, co se neodvažujeme říci naplno. Znamená "sladkou smrt", ovšem ne tu, která přišla svou přirozenou cestou. Jde tu o úmyslnou, promyšlenou vraždu, provedenou "humanitně", tj. tak, aby to necítil ten, kdo má být zahit, aby o tom vlastně nevěděl, ať už na své přání vyjádřené v poslední vůli, nebo proti jeho výslovnému přání.

Stanovisko křesťanské morálky je ovšem v této otázce pevné. Pius XII. prohlásil k účastníkům symposia o anestesii v únoru 1957: "Je nedovolená každá forma přímé eutanasie, tj. užívání narkotika, které vede k smrti nebo ji urychlí, protože si tu dělá člověk nárok na to, aby přímo rozhodoval o životě. Je jedním ze základních principů křesťanské i přirozené morálky, že člověk není pánem a vlastníkem svého těla a svého bytí, ale že ho jen užívá."

II. vatikánský sněm pak prohlásil slavnostně: "Všecko to, co je proti životu, každý druh vraždy, vyhlazování národu, přerušení těhotenství, eutanasie, sebevražda, to všecko jsou věci, za které bychom se měli stydět; jsou zkázou lidské vzdělanosti. Víc poskvrňují ty, kteří je páchají, než kteří jim podléhají. Hluboce uráží Boha".

Křesťana tedy není potřeba přemlouvat, aby se nedopouštěl vraždy. Spíš se však ptáme, jak je možné, že ji dnes obhajují někteří lidé z t.zv. humanitních důvodů. Celá ta "lidskost" smrti ze "soucitu" stojí vlastně na jednom jediném základě, který považují "pokrokoví liberálové" za "naprosto jistý": trpět je nelidské, nemá to žádný smysl. Co by řekli o tom, co napsal se žhavým přesvědčením Nikolaj Berdjajev: "T r p í m, tedy jsem!" To je opravený smysl Descartesova: Přemýšlím, tedy jsem". Křesťan ví dobře, že se smysl života najde právě v utrpení, a že v oběti jsou vrcholné okamžiky života.

Přikázání "Nezabiješ!" není ovšem známé z nadpřirozeného zjevení. Je to požadavek přirozeného práva a mravnosti. Měli by tedy hájit nedotknutelnost lidského života všichni: křesťané, židé, moslimové, pohané i ateisté. A ve skutečnosti tuto nedotknutelnost života obyčejně chrání zákony všech národů z motivů lidskosti. Opakuje se však v dnešním světě stará zkušenost: Křesťanská společnost, která ztratila svou víru, se obyčejně nevrací nazpět k lidskosti, ale k nelidskosti. Ze staré křesťanské tradice si však zachovává cit pro krásná slova: eutanasie, "sladká smrt".

TŘI ZÁBĚRY Z KAMERY MILANA LEIMBERGRA:

Jak je zachytil na nedělním rodinném pikniku klubu Domov z N.S.Č.K. a pojišťovacího Spolku sv. Vojtěcha z Č.K.J. — v krásné lesní oboře okresní Forest Preserve na Harlem Ave. a 40. ul. ve Stickney, Ill.

Sv. Petr nám nemohl lepší počasí vykouzlit.

Nová špionážní aféra objevena v Záp. Německu

Bonn. — Západoněmecké protišpionážní službě se podařilo objevit a překazit "největší ilegální prodej zbraní v poválečné době". Belgický obchodník se zbraněmi Kucniak chtěl prodat Sovětům za 15 miliónů dolarů plány nového, velmi zdokonaleného typu bombardovacího letadla "Tornado", na kterém pracují společně Západní Německo, Anglie a Itálie. Kucniak se už předtím — ale bezúspěšně — pokoušel prodat tyto plány Československu za 8 miliónů dolarů; Praha však nejevila ochotu zaplatit tak vysoký obnos. Západoněmecké policii se včas podařilo zatknout Kucniaka i jeho spolupracovníka Knüffela. Plán nového bombardéru Tornado byl okopírován z komputru firmy Messerschmitt-Bölkow-Blohm.

Celý projekt letadla Tornado má být hotov někdy na začátku osmdesátých let; Velká Británie objednala 385 letadel tohoto typu, Německá spolková republika 324 a Itálie 100. Tento projekt bude stát celkem 16 biliónů dolarů.

Italští komunisté už vytlačují církev ze škol a dobročinných ústavů

Řím. — Vatikánský deník "L'Osservatore Romano" oznamuje, že v italských městech a vesnicích, kde se komunisté se socialisty dostali k moci, je omezena, anebo i úplně zrušena podpora z veřejných peněz katolickým mateřským školkám, školám, sirotčincům, útulkům pro přestárlé a jiným sociálním službám; zato levicové administrace zakládají, anebo mocně podporují podobné státní služby. V důsledku této politiky pak církevní učebné, sociální a dobročinné ústavy musí přestat existovat.

Tak například v minulém roce následkem zastavení veřejné výpomoci muselo být v okolí Říma zavřeno 40 katolických mateřských školek, v Miláně jich bylo zavřeno 60, v Boloni 35, v Turině 27, ve Florencii 27 a jinde v Itálii 78. Ze stejného důvodu byly v posledních letech v celé Itálii zavřeny stovky různých katolických sociálních a dobročinných ústavů.

Izrael blokuje dopravu zbraní pro libanonskou levici

Tel Aviv. — Rychlé čluny izraelského námořnictva se snaží zabránit dopravě zbraní z Libye a z Egypta levicovým a palestinským milicím v Libanonu; proto blokují přístavy Tyrus a Sidon, kudy jedině libanonská levicová hnutí mohou být zbraněmi zásobována. Izraelské čluny zadržují cizí lodě, plující k těmto přístavům, a konfiskují všechny zbraně, které jsou na lodích nalezeny.

Anglie měla Churchilla

(Dokončení ze str. 1.)

vítězství. Jejich hodnota se pozná při utrpené porážce. Tábor Reaganův i po porážce zůstal ucelený. V tom bylo i Reaganovo morální vítězství. Jeho lidé nezaklolísali v důvěře, kterou v něho skládali. Zatím co Churchill nebyl pochopen po dlouhých dvacet let, Reaganův okruh stoupenců se nezmenšil. Zůstal jim velkým i po porážce. Neutekl z boje. K vítězi se zachoval jako kavalír. Slíbil mu podporu. Reagan chce budovat velkou a zdravou americkou zem, tak, jak ji toužili budovat její zakladatelé před dvěma sty lety. Jde cestou opravdového vlastence. Rozpoznává zavčas nebezpečí. Je možné, že bude mnohým nepříjemný. Reagan ví, že americké zpravodajství se zpronevěřilo svému úkolu. Slouží senzacím a nikoliv dobru a zájmům Ameriky. Dokonce se zdá, že máme v USA žurnalisty, kteří by za svou protiamerickou činnost mohli obdržeti odměnu z Moskvy, které jejich zpravodajství více prospívá než americké vlasti.

Reagan, dostane-li k tomu možnost, vybuduje zpravodajství, jaké naše země potřebuje. Bude Americe předkládat pravdivé zprávy. Dá jim takový komentář, aby veřejnost pochopila, kde je Amerika v nebezpečí. Naší nepřátelé ho budou třeba také označovat jako válečného štváče. My ale víme, že Amerika by už dnes potřebovala svého Churchilla, který by prozíravě rozpoznal to veliké nebezpečí, v němž se stále více ocitá v konfrontaci s Moskvou a s mezinárodním komunismem. Podle toho, co Reagan říká, tak by se zdálo, že to nebezpečí rozpoznal. Bohudík, není v té správné politické diagnoze osamocen. Řada amerických generálů, hospodářských odborníků a znalců komunismu jsou téhož přesvědčení, že Moskvě se nedá věřit, a proto ji Amerika nesmí už nadále v ničem ustupovat.

Bude mít americký lid tolik síly, ukázněnosti a sebevědomí, aby dal těmto prozíravým lidem v pravý čas svou důvěru a tím si z nich vybral pro záchranu Ameriky skutečného "amerického Churchilla" budoucnosti?

Největší výběr sáclon, draperií do kuchyně, obýváků a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

Sikmo na druhé straně ulice proti obchodu Panover

Z ČINNOSTI RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

2051 Park Road, N.W., Washington, D.C. 20010

TISKOVÁ ZPRÁVA II/8

RADA SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA PREZIDENTU FORDOVI

Předseda zastupitelstva RSČ Rudolf V. Fraštacký a předseda jejího výkonného výboru Mojmír Povolný zaslali dopis presidentu Spojených států amerických Geraldu R. Fordovi k dvoustému výročí americké nezávislosti. V dopise se praví mimo jiné: "Ideály Deklarace nezávislosti inspirovaly lidstvo po dobu dvou set let. Jsme hrdí na to, že byly majákem, který ukazoval cestu československému lidu v jeho zápase za nezávislost, a nemohlo být zajisté vhodnějšího vyvrcholení tohoto zápasu než to, že v roce 1918 byla nezávislost Československa vyhlášena ve stejné Síni nezávislosti ve Philadelphii, kde v roce 1776 byla vyhlášena nezávislost amerického lidu. Ujišťujeme Vás, pane presidente, že i když lidé v Československu nejsou nyní svobodni, aby mohli slavit výročí americké nezávislosti s americkým lidem, jsou s nim ve své mysli a svých srdcích . . . Raduji se, že Američané mohou užívat svého nezadatelného práva na život, svobodu a blaho, a vyslovují svou naději, že i oni budou opět svobodni . . ."

□

RADA SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA PODALA VÝKLAD REPUBLIKÁNSKÉ STRANĚ O SVÉM STANOVISKU K ZAHRANIČNÍ POLITICE

Právě tak jako před tím straně demokratické, podala RSČ výklad o svém stanovisku k zahraniční politice komitétu republikánské strany, který připravuje program pro nastávající volební kampaň. Ve výkladu se zdůrazňuje, že Spojené státy mají trvat na tom, aby Sovětský svaz zachovával vůči všem státům zásady svrchovanosti, práva na politické sebeurčení a zákazu použití násilí. Rovněž se vyslovuje pro-

žiadavek o ďalší zabezpečení služieb Hlasu Ameriky a Radia Svobodná Európa.

□

Prvé výročie Konferencie o európskej bezpečnosti a spolupráci v Helsinkách

O ZMYSEL HELSINSKEJ DEKLARÁCIE

"Komunisté se netají tím, že je třeba potlačit' kritiku, která pomlouvá stranu (KSČ) a socializmus a výslovně jim škodí."

Rudé právo, 8. června 1976

Pripomíname si prvé výročie podpísania Helsinskej deklarácie. Je to príležitosť k určitej bilancii: čo sa za uplynulý rok dosiahlo, ako sa ustanovenia tohoto medzinárodného dokumentu plnili, aké ovzdušie pomáhal vytvoriť a či splnil jeden zo svojich hlavných cieľov: či prispel k zmierneniu medzinárodného napätia a k zvýšeniu dôvery medzi Východom a Západom.

Na Západe sa všeobecne konštatuje, že svoj hlavný úkol deklarácia nesplnila, že nepriniesla zmiernenie medzinárodného napätia a zvýšenie dôvery. V Európe, najmä v Západnom Nemecku, ktoré sa najviac exponovalo na spolupráci s Východom, sa naopak pocit'uje zvýšené napätie; vo Spojených štátoch pozorovať stále väčšie rozčarovanie. Východ obviňuje Západ, Československo v tomto obviňovaní Západu vedie. K prvému výročiu československé informačné prostriedky (tlač, rozhlas a televízia) pripravili sústredenú kampaň, ktorú možno charakterizovať ako boj o zmysel Helsinskej deklarácie, ako snahu o odvrátenie pozornosti od toho, v čom Západ vidí dôležitosť Helsinskej deklarácie. Cieľ kampane je prehľadný: ofenzívou proti Západu pripraviť sa na konferenciu v Belehrade, ktorá sa zíde za rok a ktorá bude hodnotiť výsledky dvojročného úsilia o realizáciu ustanovení Helsinskej deklarácie.

Československé informačné prostriedky si pritom počínajú takto: vytýkajú Západu, že zmysel celej konferencie vidí len v takzvanom tretom koši a že na iné ustnovenia deklarácie zabúda, nechce ich plniť. Naproti tomu tvrdia, že Československo plní ustanovenia tretieho koša lepšie ako západné štáty, ale zároveň odmietajú, aby sa plnenie ustanovení tohoto koša posudzovalo podľa meradiel "buržoáznej slobody". V snahe odviesť pozornosť od ustanovení takzvaného tretieho koša československý režim neustále zdôrazňuje dôležitosť prvých dvoch kapitol deklarácie: kapitoly o zachovaní statu quo a jeho nemeniteľnosti len mierovými prostriedkami a kapitoly, ktorá doporučuje rozširovanie vedeckej, technologickej, kultúrnej a obchodnej spolupráce.

Pravda však je, že Západ prvé dve kapitoly Helsinskej deklarácie dodržuje a že výčitky komunistických režimov sú bezpodstatné. Nikto predsa dnes neusiluje o násilnú zmenu európskeho statu quo. A pokiaľ sa týka spolupráce, o ktorej hovorí druhá kapitola deklarácie, československý režim sám priznáva, že "sa Západu nepodarilo medzinárodne izolovať Československo" a že pražská vláda mala možnosť práve aj po Helsinkách vytvoriť celý rad ďalších medzinárodných zmlúv, upravujúcich jej spoluprácu s cudzinou na poli vedeckom, technologickom a obchodnom. Pokiaľ sa týka obchodnej spolupráce Západu s Východom sme svedkami takej situácie, ktorá presahuje všetko to, čo bolo možno na tomto poli očakávať. Obchod medzi Západom a Východom je rozsiahly; Západ poskytol Východu také obrovské úvery, aké medzi tymito oblasťami nikdy neexistovali. Východ dlhuje Západu vyše 30 miliard dolárov. Samotné Československo má so Západom schodok vyše miliardy dolárov. Táto služba v obchodných stykoch zo strany Západu je tak rozsiahla, že Západ sa nateraz obáva poskytnúť ďalšie úvery.

Takzvaná hospodárska prosperita Východu je do značnej miery umožnená práve týmito obrovskými úvermi Západu. A tak treba konštatovať, že v živote československého občana sa za rok platnosti Helsinskej deklarácie nič nezmenilo, útlak režimu nepovolil. Režim aj naďalej pokračuje vo svojej zúrivej protináboženskej kampani, hoci sa zaviazala vytvoriť podmienky pre slobodné vyznávanie viery a slobodné vykonávanie náboženských úkonov.

Režim s rovnakou tvrdosťou pokračuje proti tým vedeckým a kultúrnym pracovníkom, ktorí sa nepodrobili jeho pookupačnej "normalizácii" a "konsolidácii". Univerzitní profesori, vedeckí pracovníci, spisovatelia, umelci, novinári, duchovní, ktorí boli pozbavení svojho miesta, ešte stále žijú; pracujú na podradnom mieste, pokiaľ akúkoľvek prácu môžu vôbec dostať.

V oblasti ustanovení tretieho koša v ničom nepovolil. Žiadostiam o zlúčenie rozdvojených rodín vyhovel len v ojedinelých prípadoch. Udelovanie víz k návšteve domova alebo k návšteve príbuzných v cudzine manipuluje dosiaľ s rovnakým byrokratizmom ako predtým, takže ak sa podmienky pre cesty z Československa na Západ a zo Západu do Československa nezhoršili, tak sa v prvom roku Helsinskej deklarácie iste nezlepšili.

Prvé výročie Helsinskej deklarácie jednoznačne pripomína, že nemá zmyslu uzatvárať medzinárodné dohody, ak v týchto dohodách sa zároveň konštatuje, že všetky v dohodách vyjadrené postuláty sa môžu realizovať len vo zmysle platných zákonov signatárskych štátov. Lebo takto sebe lepšie mienené postuláty o zabezpečení a rešpektovaní ľudských slobôd a občianskych práv, vtelené do medzinárodných dôhod nič na situácii nezmenia, ak sa majú realizovať len vo zmysle utlačateľských zákonov komunistických režimov.

To je hlavné poučenie z prvého výročia Helsinskej deklarácie. Boj o zmysel Helsinskej deklarácie bude pokračovať a s približujúcim sa dátom konferencie v Belehrade sa bude stupňovať. Je preto treba, aby sa už teraz Západ na túto konferenciu pripravoval a kontraparíroval nielen nespravedlivé obvinenia proti sebe, lež aj kriticky vyvracal tvrdenie Východu o vzornom plnení ustanovení tretieho koša.

Země Třetího světa pořádají vrcholnou konferenci

Colombo. — V hlavním městě Sri Lanky (bývalého Ceylonu) se od pondělí 16. srpna koná konference vládců zemí, které si říkají "neutrální"; ve velké většině to jsou tak zvané "země Třetího světa". Ceylonská ministerská předsedkyně Sirimavo Bandaranaike ve své úvodní adrese odsoudila západní kolonialismus a imperialismus; tím neřekla nic nového, protože při všech čtyřech předešlých konferencích "neutrálních" zemí se omílalo stejné téma. Dále vyzvala Spojené státy, aby vyklidily svou novou vojenskou základnu na ostrově Diego Garcia v Indickém oceáně, odsoudila Izrael k vůli útoku na letiště v Entebbe pro osvobození zajatých židovských rukojmí, a posléze ještě navrhla, aby země Třetího světa si ke svým službám utvořily vlastní nezávislý finanční systém.

Panamský diktátor Omar Torrijos vyzval přítomné delegáty, aby odsoudili kontrolu Panamského kanálu Spojenými státy. Jednaosmdesátiletý maršál Tito z Jugoslávie požadoval zvláštní zasedání valného shromáždění OSN, které by jednalo o opatřeních pro zastavení závodění ve zbrojení a veřejném přiznání všech zemí o dnešní celosvětové mezizávislosti všech národů.

Severokorejský ministerský předseda Pak Sung Chul požadoval odchod všech amerických vojáků z Jižní Koreje; podle jeho prohlášení tam mají Spojené státy na 400.000 vojáků a 1.000 zbraní s nukleárními náložemi. Vietnamský premiér Pham Van Dong ze své strany prohlásil, že jeho země by si přála obnovit a rozšířit hospodářské vztahy s kapitalistickými zeměmi a navázat diplomatické vztahy se Spojenými státy; rovněž požadoval pomoc Spojených států pro rekonstrukci své země, zpustošené válkou. Také dal ujištění, že prý Vietnam zaujme "nezávislou politiku" vůči západnímu i východnímu bloku. Ve skutečnosti však není nejmenších pochyb o tom, že Vietnam je na sto procent komunistickou zemí, a že tam tedy o nějaké neutralitě či nezávislosti na obou blocích nemůže být řeči. Dnes spojený Vietnam závisí na Moskvě i Pekingu, a začíná mu z toho být "nevolno", protože neví, jak to udělat, aby si na sebe nepohněval ani rudou Čínu, ani Sovětský svaz, zvláště když Hanoj poznává, že v bývalém Jižním Vietnamu se mu věci nedaří tak, jak bylo původně naplánováno. Vzpomínky Jihovietnamců na "dobu americké svobody" v době války z nich dělají zatvrzele nechotné občany jednotného vietnamského soudružského státu, který není daleko tak sjednocený, jak by si to propagandistická hesla severního Vietnamu přála.

V Chicagu policie likviduje prostituci

Chicago. — Chicagská policie zatkla o minulém víkendu 56 prostitutek, které se procházely po ulicích v některých čtvrtích severního Chicaga a hledaly své zákazníky, jakož i 44 mužů, kteří se nechali zlákat policistkami, přestrojenými za prostitutky.

Tato nečekaná policejní akce způsobila rozruch jak v řadách prostitutek z povolání, které ze strachu zmizely z ulic, tak i v řadách jejich zákazníků.

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4177
Přejte se na
p. PAVLA SVAČINU

FRANK'S
Mobil AUTO-SERVICE STATION
NA 32. ULICI A OAK PARK AVE.
V BERWYNU, ILL.
Náš krajan FRANK FOLTÝN, evropský automechanik v ní zahajuje provoz od 1. srpna 1976.
Veškeré opravy osobních i lehkých nákladních aut amerických i zahraničních značek.
Tel.: 788-7519
"ROAD SERVICE" — elektrické sváření — umývání aut.
PROVOZ: OD PONDĚLÍ DO SOBOTY OD 7 AM DO 7 PM

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1976
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba.
CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
6302 West Cermak Road Berwyn, Ill. 60402
Phones (312) 795-9050 - Chicago (312) 242-6110

DOPISY našich čtenářů

SAN ANTONIO, FLORIDA:

P.b.J.K.

Vážená redakce, milí čtenáři!

Znovu a znovu čtu knihu **"None Dare It Conspiracy"**, kterou napsal žurnalista a historik Gary Allen. Tato kniha odhaluje činnost záhadné organisace Council on Foreign Relations (Rada pro zahraniční vztahy). Věřte, milí čtenáři, že skutečnosti a fakta, uvedené v této knize, jsou přímo příšerná svou realitou. Je to vůbec možné, že vynikající osobnosti amerického finančního a politického světa byly členy této organisace, která tak štědře a bohatě podporuje mezinárodní komunismus z peněz amerických poplatníků, jak uvádí Allenova kniha v podrobnostech?

Dovolím si podle této knihy jmenovati některé členy této organisace, kteří zaujímají tak význačná místa v americké politice, průmyslu, peněžnictví a veřejných sdělovacích prostředcích. Ze strany **demokratické** jsou jejími členy: Hubert Humphrey, senátor;; Edward Kennedy, senátor; bývalý president John F. Kennedy a jeho bratr — bývalý tajemník spravedlnosti Robert Kennedy a další. Ze strany **republikánské** jsou členy této organisace: bývalý president Richard Nixon, vicepresident Nelson Rockefeller, senátor Jacob Javits a samozřejmě známý "Děda Mráz", státní tajemník dr. Henry Kissinger, který byl bývalému presidentu Nixonovi doporučen jako státní tajemník právě touto organisací — dnešním vicepresidentem Nelsonem Rockefellerem. Jeho zahraniční politika, která vždy více vyhovovala zájmům mezinárodního komunismu než potřebám Ameriky a svobodě Moskvou okupovaných národů, ku ztrátě prestižnosti a důvěry v celém světě. Jen si připomeňme Jižní Vietnam, Angolu a pověstnou "Détente", kterou si vymyslil hladovící a skomírající světový komunismus k tomu, aby získal čas. Zatím co Sovětský svaz nabývá dalšího vlivu v tak zvaném Třetím světě, americká zahraniční politika tápe a přešlapuje na ústupcích a vyklizování posic v celém světě. Ovšem pan státní tajemník nyní sem tam obviní Sovětský svaz, ale zdá se, že jsou to jen slova zakrývajícího manévru.

Z finančního světa jsou zastoupeny v této organisaci Rothschildové, Warburg, Baruch, Vanderlip, Morgan, ale hlavně Rockefellerova Chase Manhattan Bank, která je hlavním zprostředkovatelem všech obchodů s komunistickým světem ,za vedení Davida Rockefellera, který je bratrem liberála — vicepresidenta Nelsona Roekefellera. Dalším význačným členem je prokomunista — průmyslník Cyrus Eaton, kterého za své návštěvy Ameriky poctil svou návštěvou sám Chruščev, aby potom ve shromáždění OSN tloukl botou o stůl a křičel: "my vás pohřbíme".

Tato slova, která tenkráte jen budila smích, nabývají na aktuálnosti, když pozorujeme dnešní světovou situaci.

Ze sdělovacích prostředků jsou členy C.F.R. televisní stanice NBC, CBS, New York Post, L. A. Times, Washington Post, New York Post, Time, Life, Fortuna a další. Potom se nemůžeme divit, že tyto sdělovací prostředky před volbami v Itálii nám stavěly a představovaly komunismus v těch nejrůžovějších barvách.

Za průmyslové kruhy jsou členy této organisace: Standard Oil, IBM, Pan American, Firestone, U.S. Steel. Předsedové těchto společností jsou všichni členy organisace Council on Foreign Relations a představují úsilí o nadvládu nad světem, kterou dnes chtějí získati podporou světového komunismu ,o němž se domnívají, že zároveň přitahuje masy lidu, a zároveň je dovede násilím krotit ve jménu "vůle lidu". Protože "prozatím" hlavním zájmem C.F.R. je udržeti při životě mezinárodní komunismus, který svou finanční pomocí uvedli v Rusku k moci. Bez jejich pomoci by komunismus už vůbec neexistoval. Vždyť' na příklad Paul Warburg, Jacob Schif darovali každý 20 miliónů dolarů, aby byl zničen ruský carismus a protikomunistická vláda Kerenského v Rusku.

Milí čtenáři, v té době 20 miliónů dolarů byla obrovská částka. Po nastolení vlády Trocký—Lenin se opět otevřely naplno kapsy těchto milionářů a opět Max Warburg, Jacob Schif přispěli miliony dolarů této první komunistické vládě v Sovětském svazu. Nesmíme zapomenouti Alfreda Milnera Rothschilda, který daroval Leninově vládě 5 miliónů dolarů. Ovšem, ani Rockefellerové nezůstali pozadu.

Toto, co uvádí kniha Gary Allena, se zdá býti skoro nemožné; což pak se tito američtí bilionáři a milionáři domnívají ,že v případě uskutečnění jejich plánů na ovládnutí světa pomocí komunismu a zvláště Moskvy by to přežili? Což pak zapomněli, že tisíce těch, kteří pomáhali budovati a udržovati komunismus po dosažení cíle skončili na oprátkách a v koncentračních táborech? Což zapomínají, jak skončil Trocký, Beria, Slánský, Klementis a další? Byli to přesvědčení komunisté, a přesto je jejich vlastní soudruzi odhodili. Což pak si myslí ti různí hlasatelé televisních politických zpráv a ti různí magnáti amerických časopisů, že v případě uskutečnění této světovlády prostřednictvím komunismu by zůstali na svých místech? Při velkém štěstí by mohli tak počítati s místy obecních metařů. Což jim neříká nic, že v Československu profesoři a doktoři v nemilosti režimu pracují jako nádeníci? Vždyť' tam v roce 1975 byl sám David Rockefeller, president Chase Manhattan Bank na návštěvě! Ovšem, uvítal jej osobně moskevský poskok Husák. Tomu si prý pan Rockefeller postěžoval, že většímu rozmachu vzájemného obchodu a vrácení zlata československým komunistům zabraňuje americký Kongres, tedy americký lid! Tak to aspoň uveřejnil Československý Svět.

Vážená redakce, milí čtenáři, končím dnešní úvahu a bude ještě jedno pokračování, neb se to do jednoho článku nedá vše směsnat. Prosím o modlitby za staré a nemocné, všechny vás pozdravuji. Bůh vám všem žehnej.

Karel Pekárek

P.b.J.K.

Vážená redakce, milí čtenáři,

pokračuji v předešlém dopise o činnosti organisace "Council on Foreign Relations", jak uvádí kniha Gary Allena.

Dalším cílem této organisace je zničení a vyřadění střední vrstvy obyvatelstva, která je těžko kontrolovatelná pro svou hospodářskou nezávislost a hlavně pro svou protikomunistickou orientaci. Je vystavena dvěma tlakům: shora ji tlačí k zemi Rothschildové, Rockefellerové a další elita této organisace finančním zatížením, ze zdola různé extrémní organizace, jako je S.D.S., Panthers, Yipees a různé ty rozvratné tendence, které z těžce vydřených peněz poplatníků prostřednictvím Welfare se podporují povaleči a lenoši. Pan Allen ve své knize dokazuje, že tito američtí a mezinárodní bankéři od počátku budovali a budují Sovětský svaz, nebot' nebýti jejich pomoci, Sovětský svaz by již dávno neexistoval. Na tuto jejich utopii platíme tak vysoké daně, aby pomocí našich peněz jednou vybudovali nový socialistický řád po sovětském vzoru, řízený z pozadí dnešními podporovateli Sovětů. Není to šílenství?

Členové organisace "Council on Foreign Relations" disponují obrovskou finanční a politickou mocí. Její členové jsou nejvlivnější osoby ve financích, v politice i umění. Ovládají televizní a novinářské sdělovací prostředky; mají mocný vliv ve výchově a v dělnických uniích. Tato organisace již dlouhá léta rozhoduje o tom, kdo bude presidentem, státním a jiným sekretářem, má vliv na jmenování členů nejvyššího soudu, bez ohledu na to, jedná-li se o demokratického či republikánského kandidáta. Většina amerického lidu nemůže pochopit, proč podporujeme státy, které jsou nám nepřátelské; proč posíláme biliónové částky do zahraničí, když jich nemáme dost a státní dluh Ameriky dosahuje astronomických čísel. Americký lid nemůže pochopit, že každý americký státní rozpočet končí biliónovým schodkem i přesto, že byly sníženy položky na obranu. Americký lid ve své veliké většině nemůže pochopit, proč dodáváme Sovětům obilí na dluh, který stejně nikdy nebude splacen. Proč americké technologické a průmyslové podniky dodávali technologii a průmyslové výrobky Sovětům, když Amerika válčila ve Vietnamu proti komunistickému Severnímu Vietnamu, vyzbrojenému a podporovanému právě Sovětským svazem. Tato technologická pomoc pomáhala zabíjeti naše americké chlapce. Stačí si přečíst knihu Anthona Suttona (National Suicide-Military Aid to the Soviet Union). Allan se ve své knize ptá, proč financujeme a stavíme se vši nejmodernější technikou v Sovětském svazu největší továrnu na světě na výrobu "traků", když traky jsou ve válce to nejdůležitější vybavení pro armádu. Spisovatel Gary Allen se dále ptá, proč posíláme do Sovětského svazu kompjutry a techniku, bez níž by Sovětské Rusko bylo bezvýznamným, zpátečnickým, primitivním kolosem. Je přece známo, píše Allen, že i za Korejské války, byly komunistické státy podporovány všestranně z Ameriky, a že to byly hlavně Rockefellerové a průmyslník Cyrus Eaton, kteří se o tyto přímo protiamerické obchody starali. Dnes víme, že se nesměla za žádnou cenu vyhrát válka ve Vietnamu. Kdo je vlastně zodpovědný za to, že 54.000 amerických chlapců tam položilo své mladé životy pro nic za nic? Ovšem, pan státní sekretář uzavřel se Severním Vietnamem v Paříži tak zvanou mírovou smlouvu, která ve skutečnosti otevřela komunistickým vojskům volnou cestu na ovládnutí Jižního Vietnamu. Dostal za to Nobelovu cenu míru! Zástupce Severního Vietnamu tuto cenu míru nepřijal; věděl dobře proč.

Je zajímavé, že sdělovací prostředky — jak televisní, tak veškerý tisk — se dosud nijak neozvaly proti faktům uveřejněným v knize Gary Allena, ačkoliv je to nejvíce prodávaná kniha v Americe a je již překládána do cizích jazyků. Zasvěcenci a vedoucí sdělovacích prostředků jistě si dobře přečetli tuto knihu, ale nevědí, jak reagovat, nebot' proti dokázané pravdě se těžko bojuje; proto musí rozpačitě mlčet. Musíme říci, že pan Gary Allen je především historik. Svou knihu a další knihy píše na skutečných faktech, odpovídajících skutečnostem. A skutečná pravda nakonec nemilosrdně odhalí viníky prostým občanům.

Kniha pana Garyho Allena je historií naší doby. Pan Allen píše pravdu, kterou sdělovací prostředky ignorují, aby kryly ty, kteří sedí na žocích zlata a ovládají naše finance, politiku a nám prostým občanům připravují život v ohrazených táborech komunismu. Kopají nejen nám hrob, ale též sami sobě. Jak se říká, koho chce Bůh, zničit toho ranní slepotou.

Vážená redakce, milí čtenáři, končím svoji úvahu a přál bych vám všem, abyste si mohli přečíst knihu pana Gary Allena, která nám odhaluje to, o čem mnohý americký občan nemá ani potuchy. Prosím o modlitby za staré a nemocné; všechny vás pozdravují. Bůh vám všem žehnej.

Karel Pekárek

LONG ISLAND CITY, N.Y.:

Vážená redakce a milí čtenáři!

Jen malou zprávu z Osady Panny Marie Ustavičné Pomoci, New York, 61. Str.

Minulý měsíc v červenci měl náš Národní svaz českých katolíků v parku Sokola-Orla výlet. Jak bylo vidět, každým rokem je nás už méně. Nedá se nic dělat!

V sobotu 7. srpna jsme jeli na ten Eucharistický kongres, který se chvála Pánu Bohu dobře vydařil. Na tu naši českou mši svatou u sv. Petra nikdy nezapomenu. To nelze perem ani všecko vypsat, jak dojemné to všecko bylo. A ty naše krásné kostelní písně při mši svaté! Já si často vzpomínám na důstojného opata Neužila. Už je to hodně dávno, kdy jsem četla jeho krásný do-

OTTO PEJSA,
proprietor

Zavítáte-li do Chicaga, do bývalé "České Kalifornie", a zmocní-li se Vás touha uvidět ještě jednou, jak tomu bývalo za starých časů, zajděte si na oběd či večeři do

NEW
LITTLE BOHEMIA

OTTO'S RESTAURANT and COCKTAIL LOUNGE

American & Continental Cuisine

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623
Phones: 277-0872; 762-9537

Zavřeno v pondělí

pis v Katolíku, že písní kostelní nejlépe se uctívá mše svatá, zvláště, že naše kostelní písně vyjadřují obsahem to, co se děje na oltáři, a tak člověk na tom má účast i melodií, která jde k srdci. V neděli 15. srpna měl náš Sokol-Orel výlet, který se taky dobře vydařil. Ráno počasí strašilo, že bude pršet, ale chvála Bohu, nepršelo, a déšť se spustil až na samý večer. Měli jsme mši svatou venku, pod širým nebem ve stínu lípy; byla dosti pěkně navštívena, ale byla anglická! Ve dvě hodiny odpol. začal program. Hosty přivítal bratr Jan Jangel, předseda S.-O. a kaplan S.-O., důstojný pán Mac, zástupci spolků, a pak host, důstojný Pán A. Vyoral měl velice dojemnou řeč.

Pak začal sokolský program. Je to radost se dívat, jak se každý tuží, aby vše dobře dopadlo.

Já si vzpomínám na rok 1913, když jsem šla prvně do cvičení. Měly jsme závody mezi sokolkami, která si nejdéle zachrání kuželku, aby ji nepadla. Já tehdy vyhrála. Přišel cvičitel Josef Netušil a řekl mi: z tebe bude dobrá sokolka! — Všechny známé i neznámé čtenáře Hlasu Národa pozdravuji. Zasílám malý dárek na inkoust.

Zdař Bůh!

Mary Oktávec

DOKONALÁ ČISTOTA

Skupina turistů stojí ve Florencii v kostele SS. Annunziata před pověstným obrazem, na kterém tvář Panny Marie podle legendy namaloval anděl. Ostatně i Michelangelo prý o jeho kráse říkával, že je to "andělské dílo". Průvodce pak dodává: "Zde sv. Alois v sedmi letech slíbil čistotu a panictví" Údiv turistů se v tom okamžiku promění ve skeptický úšklebek. Jeden se nakonec nezdrží a prohlásí: "Takové hlouposti, i kdyby to byla pravda! Copak ví sedmiletý kloučck o životě, o jeho smyslu, o jeho potížích! Vůbec neví, co je pohlavní život, jakpak se ho může zříkat!"

Rozumí se samo sebou, že se sliby tohoto druhu neskládají v sedmi letech. Církevní právo by je jistě neuznalo za platné. Ale dříve než proneseme definitivní úsudek o sv. Aloisi, musíme uvážit několik okolností. Nikdo nemůže tvrdit, že by byl malý chlapec schopen pochopit smysl celibátu, panictví. Nemyslíme však, že by dvacetiletý mladík nebo čtyřicetiletý muž nebo i stařec byli v podstatně lepší situaci. V evangeliu čteme výslovně, že to mohou pochopit jenom ti, kteří ten dar dostali od Boha. Je to zvláštní charisma, určené jenom pro vyvolené. Když apoštolé prohlásili, že je lepší se neženit, upozornil je Ježíš: "Všichni to nechápou, nýbrž jenom ti, kterým je to dáno" (Mt 19,11).

Není ovšem snadné vžít se do mysli mladého mystika, jakým byl sv. Alois. Na základě jiných dětských rozhodnutí však vytušíme motiv, který tu působil a který je v plném smyslu opravdový, jediný úplný důvod pro celibát. Vybavuje se mi totiž scéna z jedné italské povídky. Jde o chudou rodinu. Otec ztratil všecko v obchůdku, který nedovedl vést a dá se do pití. Starost o jídlo a o sedmiletého chlapce je teď na matce, která do noci opravuje cizí prádlo a večer musí ještě snášet zlé nálady opilého muže. Jednou ji už vypoví nervy a začne beznadějně plakat. Teď se z postele zvedne sedmiletý chlapec, přisedne si k ní a začne mluvit klidně jako dospělý. "Matko, potěš se, musíme to ještě kratičkou dobu vydržet. Ale brzo už si najdu práci, začnu vydělávat, peníze ti všecky dám, domek spravíme, v zahrádce zasadíme zeleninu, růže..." Za měsíc nato chlapec zemřel. Zřejmě přišel na svět jenom pro tento okamžik, aby vyslovil tato slova lásky, dodává autor. Co na tom, že nerozuměl těžkostem života, co na tom, že nemohl uskutečnit to, co dnes slíbil. Cíl života není stavět domky a pěstovat zahrádky, ale dokonalost lásky, která se může dokazovat i stavěním domku, pěstováním zahrádky, studiem, uměním, pomáháním chudým, architekturou, ošetřováním nemocných, snášením vrtochů starých či mladých lidí, apoštolátem opilců, nevěstek či sportem mezi zdravou mládeží — krátce: vším, všude a všelijak.

Láska ovšem zazáří nejkrásnější, ve zvláštním lesku, kdykoliv se z hlubin života vyloví perla dokonalé lásky k Bohu a když ta vede k vyslovení slibu čistoty.

Kdo přeslechl tuto základní strunu, nedovede vřadit celibát do harmonie života a proto jej považuje za duchovní mutilaci, omezení, ne za dovršení a naplnění lásky.

A přece, i psychologickým pozorováním lásky muže a ženy se vyciti směr, ke kterému míří životní síly. U dětí vystupuje egoismus silně do popředí. Jsou přesto roztomilé, protože tato soustředěnost na svůj osobní vývoj, růst, na své potřeby a zájmy je tu přirozená. Mladý organismus se vyvíjí a nesnáší odpor. Ale je to organismus lidský. V době dospívání začíná podvědomě cítit, že by se už nevyvíjel, kdyby myslel jenom sám na sebe. Potřebuje druhého, kterému by mohl všecky schopnosti, které nashromáždil, věnovat.

Příroda ho ovšem vede tam, kde má předmět své oddanosti hledat. Chlapci se začnou zajímat o děvčata a děvčata o chlapce. V těchto prvních láskách je nejkrásnější jejich idealismus. Je to bláhovost, říkají všichni rozvážní. Bláznovství je vidět, jak Don Quijote, princeznu Dulcineu v selské děvečce. Ale je to skutečně mentální úchylka? Proč je tedy tak všeobecná právě ve věku, když je člověk ještě nejčistší?

Mladí lidé tolik idealizují předmět své lásky proto, že by rádi dali sebe celému někomu, kdo by toho byl hoden. Jsou rozčarováni a zklamaní, když zjistí, že ten druhý ideálu neodpovídá. Mladé lásky nebývají trvalé. Teprve později se naučí člověk uskromnit, spokojit se s málem. Dojde k životnímu kompromisu a dokonce ke skromnému lidskému štěstí. Říkáme, že tomu nemůže být jinak a že je nerozumné bít se za neskutečné ideály. Musí tomu tak být skutečně?

Je tu ještě jiné řešení. Najdou se ti, kdo pochopí, že ideální lidská láska je jen obraz lásky k někomu, koho není potřeba idealizovat, kdo odpovídá všem touhám a přáním člověka. Ti, kdo slibují uvědoměle čistotu Bohu, vědí, že tento slib není mutilace, omezení přirozených sklonů, ale jejich naplnění. Na konci věků, čteme v evangeliu, se nebudou lidé ženit a vdávat, ale budou jako andělé v nebi (Mk 12,25; Mt 22,30). Konec věků je dovršení, naplnění, dokončení všeho, co patří k úplnosti světa a lidí. Ti, kdo se pro lásku Boží neženi a nevdávají, došli k této poslední dokonalosti už nyní, v čase.

Přirovnání čistého života k životu andělů také není náhodné. Dnes si pod pojmem anděla představujeme především bytost nehmotnou, netělesnou. Tento pojem se však ne zrovna snadno smíří s ujištěním evangelia, že budeme vést andělský život právě po vzkříšení těla z mrtvých.

V biblickém myšlení jsou andělé bytostí, které jsou v blízkosti Božího trůnu, které patří na Boží tvář (sr. Mt 18,10). Jak vidíme, jde tu stále o rozvinutí téhož obrazu. Dokonalou čistotu mohou slíbit jenom ti, kdo chtějí dát celou lásku Bohu. Proto mu stojí docela blízko, vidí jeho tvář, stále se modlí, jejich život je nerozdělen, jak píše sv. Pavel (1 Kor 7,33).

Obdivuji je, jsou-li upřímní, i ti, kdo se prozatím spokojili s životním kompromisem. Nelituji toho. Křesťané si totiž váží manželství a rodinného života. Bez něho by nebylo dějin světa. Současně však víme, kam dějiny světa míří a proto nás nadchne ten, kdo už vítězně dospěl k cíli.

PIKNIK

ODBOČKY "28. ŘÍJEN"

ODBOČKA NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ "28. ŘÍJEN"

zve Vás srdečně na piknik, který se koná

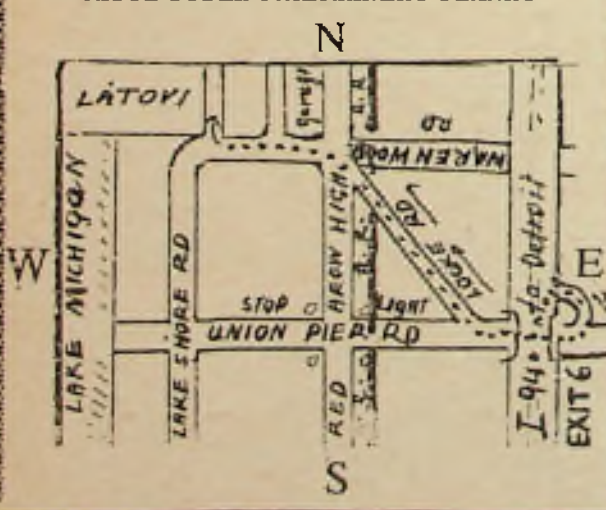
v NEDĚLI, 5. ZÁŘÍ

u bratra Emanuela Láta v Lakeside, Mich., u Union Pier

O jídlo a pití bude postaráno, jen prosíme, abyste si přinesli židle, případně stolky a plavky.

PIKNIK SE BUDE KONAT ZA KAŽDÉHO POČASÍ

JEĎTE PODLE PŘILOŽENÉHO PLÁNKU

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.

THE
REXALL
DRUG STORE

RIEDL'S
PRESCRIPTION PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550

ABDOMINAL SUPPORTS

For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief

ELASTIC STOCKINGS

We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY

Jedokaz — Všehochuť

Černoši kmene Zulu varovali jihoafrickou vládu

Johannesburg. — Gatsha Buthelegi, vrchní náčelník kmene Zulu, čítajícího 4 milióny členů, prohlásil, že rasové násilnosti budou v Jižní Africe ještě vystupňovány a budou trvat tak dlouho, pokud běloška vláda Jižní Afriky neudělí černochům plnou rovnoprávnost s bělochy. Doposud zahynulo v Jižní Africe při rasových bouřích 217 lidí, převážně černochů. — Je to vskutku tragédie. Jihoafrická oficiální "Apartheid" nebyla — aspoň od poslední světové války ani zdaleka tak nespravedlivě diskriminační vůči černochům, jako jsou komunistické režimy ve většině satelitních zemí k nekomunistickým občanům stejné pleti. Černoch v Jižní Africe, byl-li schopný, mohl studovat zdarma na státních školách i universitách, ale své povolání směl pak provozovat jen pro černochy. Vláda mu říkala: My vám nerozumíme, my vám ale chceme pomáhat, abyste byli schopni pomoci sami svým barevným bratřím. Samozřejmě, některé znění zákonu a předpisu pro veřejná místa, zaměstnání, šatky, do pravu či restaurace, tam zněla psychologicky nešikovně. Avšak to by se dalo bývalo vyřešit s potřebnou dávkou spravedlnosti, taktu a trpělivosti během jedné generace, jako se vyřešila přítomnost nadaných černošských dětí na soukromých hělošských katolických školách. Jakmile se však začala do jihoafrických vnitřních věcí míchat Organizace spojených národů (na nátlak Moskvy), naočkovaly se tam uměle revoluční nepokoje, které neskončí, dokud se kvetoucí ekonomie Jihoafrické republiky nezačne hroutit. Kolik zbytečných škod a ztrát na životech!

Najde Jižní Afrika dostatek prozíravých lidí z obou ras, kteří by závčas naléhavé problémy země spravedlivě vyřešili?

Viking I bude později pokračovat ve svých pokusech

Pasadena, Calif. — V neděli 15. srpna na pokyn ze země přestaly fungovat přístroje malé laboratoře sondy Viking 1 na povrchu Marsu; později tyto přístroje ještě mají provézt druhou sérii pokusu s analýzou půdy této planety.

V první sérii pokusu byly na Marsu sice zjištěny zvláštní chemické reakce, nezvyklé na naší zemi, a shledáno větší množství vázaného kysliku a vody, než se očekávalo. Avšak vědci tvrdí, že v analyzované půdě nebyla dosud dokázána existence organických sloučenin, které jsou stavebními kameny pozemských životních forem.

SPORT

ZAČAL 51. ROČNÍK PRVNÍ FOTBALOVÉ LIGY V ČESKOSLOVENSKU

SLAVIA—FRÝDEK-MÍSTEK 2:0

Branky: Z Veselého centru skóroval D. Herda; Lubasovo sólo zakončené střelou do rohu.

INTER—SPARTA 3:1

Branky: Jurkemikův trestný kop podél zdi; Goga po vzorné přihrávce od Šimončiče, Kotek vlastní — Čermák.

DUKLA—SLOVAN 5:2

Branky: Pelc prudce vystřelil, Gajdůšek se výborně uvolnil a levačkou zvýšil na 2:1. Štambachr 2, Dvořák hlavou — Ján Čapkovič z 20 metrů ostrou střelou pod břevno. Bendl vlastní.

BRNO—LOK. KOŠICE 2:1

Branky: Pešice dal bombou k pravé tyči; nová posila Došek naběhl na pěkný centr Klimeše a zajistil Zbrojovce vítězství. — Po křídle unikl výborný Kozák, přesně nacentroval na Fecka a ten vyrovnal na 1:1.

OSTRAVA—TRNAVA 4:0

Branky: Slaný trefil břevno trnavské branky a míč se odrazil od Masrny do sítě; Lička; Sionko dal hokejovým blafákem branku, když brankář Geryk vyběhl 25 metrů z branky; Smetana přesně ze šestnáctky trefil šibenici.

VSS KOŠICE—BOHEMIANS 3:1

Branky: Po samostatné akci Štafura; Polákův centr stočil Mastník hlavou do vlastní sítě; Papištův centr proměnil Hoholko. — Po kopu z rohu hlavou Prokeš.

TRENČÍN—ŽILINA 1:1

Branky: Kovacs vyrovnal hlavičkou po kopu z rohu. — Hlavský.

TEPLICE—PLZEŇ 1:1

Branky: Melichar vyrovnal z trestného kopu, když přestřelil zeď plzeňských hráčů. — Bican unikl po pravém křídle a vystřelil, brankář Teplic Sedláček míč neztlumil a Uličný zajistil vedení Plzni.

★

Superpohár v kopané

(první zápas)

BAYERN MNICHOV—ANDERLECH BRUSEL 2:1

Oba góly za Bayern dal kanonýr Gerd Müller. Vedoucí branku Belgičanů vsítil Arie Haan. Nejlepšími hráči domácích byli Beckenbauer a posila Künkel, u hosti pak Haan a Van Binst. Jen 40 tisíc diváků přišlo povzbudit Bayern, zatímco na Bundesligu jich chodí jednou tolik.

★

Hokejová příprava na Kanadský Pohár

ŠVÉDSKO—SSSR 4:1

Branky: Eriksson, Lundström, Hedberg a Börje Salmin — Bělousov.

Ze Švédů překvapil kromě brankáře Astrőma především výkon druhé pětky. Nejlepším hráčem na ledě vůbec byl obránce B. Salming, který hrál tvrdě, ale v mezích pravidel. V týmu SSSR nastoupili čtyři nováčci, nejlépe si vedli zkušení Tret'jak, Gusev a Balderis. POK

★

II. liga kopané V ČESKOSLOVENSKU

1. kolo —

Jablonec—Prešov 3:0

Branky: Latislav, po úniku Badina, Kopanec po nedorozumění v prešovské obraně, Cerman.

Třinec—Martin 2:1

Branky: Hruška, Klečanský v poslední vteřině dal vítěznou branku — Farský.

Vlašim—ČH Bratislava 0:1

Branka: Unikl rychlý Kayser a z jeho přesného centru proměnil Pukalovič.

Bohumín—Kladno 0:0

Kladenští si přijeli pro bod a taktickou hrou si ho odvezli

Příbram—Vítkovice 3:1

Branky: Schmidt 2, Rychlý — Grik.

Děčín—Ban. Bystrica 0:0

Po tříleté přestávce se vrátil Děčín do II. ligy a nakonec měl blíže k vítězství.

Bardejov—Pov. Bystrica 0:2

Branky: Štefan (vlastní), Starych.

Nitra—Michalovce 4:0

Branky: Hodúr 2, Horn 2.

POK

★

ZE SVAZU ČS. SPORTOVCŮ V ZAHRANIČÍ

ÚSPĚŠNÝ VÝLET N.Y. SPORTOVCŮ

Sobota 14. srpna patřila Čs. svobodným sportovcům, kteří měli tradiční výlet na pozemcích Lud'ka Jánského. Obětavě jej dal do pořádku po pustošení hurikánu Belle. — Hrál se nohejbalový turnaj, který po sensačním boji vyhrála dvojice bratrů Kutilů z Floral Parku. Pěknou cenu, věnovanou firmou Milvo Steel Corp. jim předal Miloš Vobořil. Přes 200 účastníků se dobře bavilo a také hosté z Pennsylvanie a New Jersey byli spokojeni. Mnozí hráli volejbal nebo bylo koupání; později je "napínala" tombola a po táborákovém ohni se všichni rozešli. Poděkovali ještě manželům Jánským za laskavé propůjčení pozemků a vzorné uspořádání výletu.

★

GRATULUJEME SLEČNĚ MARCELE OUŘEDNÍKOVÉ

Svaz svobodných čs. sportovců blahopřeje Marcele, která byla zvolena Miss National ČSA. Se svými rodiči jezdívala na naše Sjezdy, kde závodila v tenisu za New Jersey odbočku.

Přejeme mnoho zdaru!

Tis. Ref. Svazu

★

ZPRAVODAJ Z DOMOVA HLÁSÍ:

Čs. tisk psal během olympiády o tom, že naše výprava neplní očekávání, která se v ní vložila. Při zpětném příletu se jeden z hlavních funkcionářů vyjádřil tak, že výprava byla velmi úspěšná, neboť odolala propagandě, kterou byla zahrnuta na každém kroku: v televisi, tisku a působením "vlastí nepřátelských" (rozuměj protikomunistických) emigrantů.

Liga kopané začne a opět shlédneme derby Sparta Slavia. Posíláme Karlovi Fišerovi k jeho "55" knihu "Velikáni naší kopané" s přáním všeho nejlepšího.

S pozdravem

Vaši věrní

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli 22. srpna se hrálo druhé kolo podzimní části Major Division na Morton West. Rezervy začly hrát od 1 hod. odpoledne.

Sparta—Wisla 1:0

Sparťanská rezerva měla po celý zápas jasnou převahu, ale chybělo zakončení. Útok si vypracoval mnoho brankových příležitostí, ale bylo někdy až trestuhodné, co dokázal zahodit. O vítězství Sparty rozhodla penalta nařízená za soupeřovo hraní rukou v pokutovém území. Penaltu proměnil technickou střelou s jistotou hrající Kuraitis. Poprvé chytal za rezervu velká brankářská naděje Pospíšil a byl dokonalý. Celá obrana (Příkazský, Kuraitis, Bartůněk, Veselý) hrála s maximální jistotou. Hráči středu (Vymyslický, Vyhnal, Minařík) neustále dřeli. Útok (Králík, Vlčanský, Enright) se potřebuje vzchopit střelecky a bude Sparta vyhrávat větším rozdílem. Střídali Gajda, Callahan a Macken. Manažér rezervy Kop bude mít příští neděli další nové hráče.

SPARTA—WISLA 1:0

Velké a milé překvapení dokázalo připravit pozměněné první mužstvo Sparty. Chyběly opory Fajkus, DiBernardo, Girard a Swearingen. Výborně je nahradili naši junioři a hráči z rezervy. Vedoucí celek červené skupiny Wisla měla územní převahu, ale její útoky ztroskotávaly na výborně hrající obraně a s jistotou chytajícím Stasieviczem. Sparta útočila ojediněle a překvapivě. V 68. min. se dostal k míči před soupeřovou brankou malý Hall a nečekanou umístěnou střelou zblízka zajistil Spartě překvapivě dva body. Brankář Wisly zůstal přimražen, neboť nečekal střelu, ale přihrávku. Tomuto gólu předcházel únik od půlicí čáry Dakourise a jen jeho menší nezkušenost rozhodla, že mu v rozhodujícím momentě ukopl míč brankář Wisly. Soupeř se nato zoufale snažil alespoň o vyrovnání, ale Sparta se však vítězství již nevzdala. Je třeba vyzdvihnout výkon Stasiewicze, celé obrany a Halla. Manažér prvního mužstva postavil a střídal tyto hráče: Stasiewicze, Gajdu, Ďuriše, Ryse, Okincicase, Mackena, Kellera, Halla, Mańáska, Tsoukalase, Dakourise, Veselého, Minaříka, Enrighta a Příkazského.

Příští mistrovský zápas hraje Sparta opět doma na Morton West proti týmu Croatans. Rezervy začnou od 1 hod. odpoledne a první mužsta od 3 hod. odpoledne. Ve stejný čas hraje na druhém hřišti celek Slováků proti Lightning.

Končíme heslem: Ať vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

Phone: 484-9798

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

Home Made Sausages & Frozen Foods-Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry

6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402

Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.

Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší

Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

Náš sportovní zpravodaj PETR HORÁK hlásí:

PODIVNÝ NÁVRAT

Sedmnáctiletý sovětský skokan do vody, Sergej Němcanov, který emigroval do Kanady během letních olympijských her v Montrealu, se ve čtvrtek 19. srpna vrátil do Sovětského svazu. Představitel kanadského emigračního úřadu uvedl, že je spokojen, že šlo o vlastní Němcanovo rozhodnutí...

Němcanov se podle zpráv rozhodl k návratu proto, že babička, která jej vychovala, je nemocná a dopisem ho naléhavě prosila o návrat... Na olympijských hrách v Montrealu se rozhodlo nevrátit domů celkem 9 osob — až na jednu výjimku vesměs z Východní Evropy.

ČESTNÁ LISTINA XXI. OLYMPIJSKÝCH HER

(III. pokračování)

100 m prsa ženy

1. Ankeová (NDR) 1:11,16
2. Rusanovová (SSSR) 1:13,04
3. Koševá (SSSR) 1:13.30

200 m prsa ženy

1. Koševá (SSSR) SR 2:33,35
2. Jurčenovová (SSSR) 2:36,08
3. Rusanovová (SSSR) 2:36,22

100 m motýlek ženy

1. Enderová NDR SR 1:00,13
2. Pollacková (NDR) 1:00.98
3. Boglioliová (USA 1:01,17

200 m motýlek ženy

1. Pollacková (NDR) OR 2:11,41
2. Tauberová (NDR) 2:12,50
3. Gabrielová (NDR) 2:12.88

100 m znak ženy

1. Richterová (NDR) OR 1:01,83
2. Treiberová (NDR) 1:03,41
3. Garapicková (KAN) 1:03,71

200 m znak ženy

1. Richterová (NDR) OR 2:13,43
2. Treiberová (NDR) 2:14,97
3. Garapicková (KAN) 2:15,60

400 m pol. ženy

1. Tauberová (NDR) SR 4:42,77
2. Gibsonová (KAN) 4:48,10
3. Smithová (KAN) 4:50,48

4×100 m kraul ženy

1. USA (Babashoffová, Sterkelová, Peytonová, Boglioliová) SR 3:44.82
2. NDR (Enderová Hempelová, Priemerová Pollacková) 3:45,50
3. Kanada (Smithová, Jardiová, Amundrundová, Clarková) 3:48.81

4×100 m pol. ženy

1. NDR (Richterová, Ankeová, Pollacková, Enderová) SR 4:07,95
2. USA (Jezeková, Sieringová, Wrightová, Babashoffová) 4:14,55
3. Kanada (Hoggová, Corsigliová, Sloanová, Jardinová) 4:15.22

POZEMNÍ HOKEJ

1. Nový Zéland
2. Austrálie
3. Pákistán

SKOKY DO VODY

Prkno 3 m — muži

1. Bogga (USA)	619,05
2. Cagnotto (ITA)	570,48
3. Kosenkov (SSSR)	567,24

Věž 10 m muži

1. Dibiasi (ITA)	660,51
2. Louganis (USA)	576,99
3. Alejnik (SSSR)	558.61

Prkno 3 m — ženy

1. Chandlerová (USA)	506.19
2. Köhlerová (NDR)	469,41
3. McIngvaleová (USA)	466.83

Věž 10 m ženy

1. Vajcechovská (SSSR)	406,59
2. Knapeová (ŠVÉD)	402.60
3. Wilsonová (USA)	401,07

SPORTOVNÍ GYMNASTIKA

Víceboj muži

1. Andrijanov (SSSR)	116,650
2. Kato (JAP)	115,650
3. Cukahara (JAP)	115,575

Víceboj družstva

1. Japonsko	576,85
2. SSSR	576,45
3. NDR	564,65
9. ČSSR	550,15

Prostná muži

1. Andrianov (SSSR)	19,425
2. Marčenko (SSSR)	19.425
3. Kormann (USA)	19.300

Kůň našíř muži

1. Magyar (MAĎ)	19,700
2. Kenmocu (JAP)	19,575
3.—4. Nikolai (NDR)	19,525
3.—4. Andrianov (SSSR)	19.525

Přeskok muži

1. Andrianov (SSSR)	19,450
2. Cukahara (JAP)	19,375
3. Krajijava (JAP)	19.275

Kruhy muži

1. Andrianov (SSSR)	19,650
2. Dit'atin (SSSR)	19,550
3. Grecu (RUM)	19,500

Hrazda muži

1. Cukahara (JAP)	19,675
2. Kenmocu (JAP)	19,500
3.—4. Boerio (FRA)	19,475
3.—4. Ginger (NSR)	19,475

Bradla muži

1. Kato (JAP)	19,675
2. Andrianov (SSSR)	19,500
3. Cukahara (JAP)	19,475
5. Netušil (ČSSR)	19,125

Víceboj ženy

1. Comaneciová (RUM)	79,275
2. Kimová (SSSR)	78,675
3. Turiščevová (SSSR)	78.625

Družstva ženy

1. SSSR	390,35
2. Rumunsko	387,15
3. NDR	385,10
5. ČSSR	378,25

Přeskok ženy

1. Kimová (SSSR)	19.800
2.—3. Turiščevová (SSSR)	19,650
2.—3. Dombecková (NDR)	19,650

Bradla ženy

1. Comaneciová (RUM)	20,000
2. Ungureanuová (RUM)	19,800
3. Egerváriová (MAĎ)	19,775

Prostná ženy

1. Kimová (SSSR)	19,850
2. Turiščevová (SSSR)	19,825
3. Comaneciová (RUM)	19,750
4. Pohludková (ČSSR)	19,575

Kladina ženy

1. Comaneciová (RUM)	19,950
2. Korbutová (SSSR)	19,725
3. Ungureanuová (RUM)	19,700

SPORTOVNÍ STŘELBA

Malorážka vleže

1. Smieszek (NSR)	OR 599
2. Lind (NSR)	597
3. Laščikov (SSSR)	595

Malorážka 3×40

1. Bassham (USA)	1162
2. Murdocková (USA)	1162
3. Seibold (NSR)	1160

Libovolná pistole

1. Potteck (NDR)	SR 573
2. Vollmar (NDR)	567
3. Dollinger (RAK)	562

Rychlopalná pistole

1. Klaar (NDR)	OR 597
2. Wiefel (NDR)	596
3 .Ferraris (ITA)	595

Baterie

1. Haldeman (USA)	190
2. Marques (PORT)	189
3. Baldi (ITA)	189

Skeet

1. Pauáček (ČSSR)	OR 198
2. Swinkels (HOL)	198
3. Gawlikowski (POL)	196

Běžící terč

1. Gazov (SSSR)	SR 579
2. Ked'arov (SSSR)	576
3. Greskiewicz (POL)	571

ŠERM

Fleret muži

1. dal Zotto (ITA)
2. Romankov (SSSR)
3. Talvard (FRA)

Šavle muži

1. Krovopouskov (SSSR)
2. Nazlymov (SSSR)
3. Siak (SSSR)

Kord muži

1. Pusch (NSR)
2. Hehn (NSR)
3. Kulcsár (MAĎ)

Fleret ženy

1. Schwarzenbergerová (MAĎ)
2. Collinová (ITA)
3. Bělovová (SSSR)

Fleret družstva muži

1. NSR (Bach, Hein, Reichert, Behr)
2. Itálie (dal Zotto, Simoncelli, Montano, Battista)
3. Francie (Noel, Talvard, Flament, Pietruszka)

Šavle družstva muži

1. SSSR
2. Itálie
3. Rumunsko

Kord družstva muži

1. Švédsko
2. NSR
3. Švýcarsko

Fleret družstva žen

1. SSSR
2. Francie
3. Mad'arsko

VESLOVÁNÍ

Skif muži

1. Karppinen (FIN)	7:29,03
2. Kolbe (NSR)	7:31,87
3. Dreifke (NDR)	7:38,03

Dvojskif muži

1. Norsko (F. a A. Hansenovi)	7:13,20
2. V. Británie (Baillieu—Hart)	7:15,28
3. NDR (Schmied—Bertow)	7:17,45

Dvojky bez korm. muži

1. NDR (J. a B. Langvoigtové)	7:23,31
2. USA (Coffey—Staines)	7:26,73
3. NSR (Roye—Strauss)	7:30,03
6. ČSSR (Knapek—Caska)	7:51,06

Dvojky s korm. muži

1. NDR (Jährling, Ulrich —Spohr)	7:58,99
2. SSSR (Bachtěrev, Šurkalov—Lorenson)	7:01,82
3. ČSSR (S. a P. Svojavští—Vébr)	8:03,28

Čtyřky bez korm. muži

1. NDR (Brietzke, Decker, Semmler, Maher)	6:37,42
2. Norsko (Nafstad, Bergodd, Tveter, Andreassen)	6:41,22
3. SSSR (Arneman, Kuzněcov, Dolini, Gasan)	6:42,53

Čtyřky s korm. muži

1. SSSR (Ješinov, Ivanov, Kuzněcov, Klepikov —Lukjanov)	6:40,22
2. NDR (Schulz, Kunze, Diessner W., Diessner U. —Thomas)	6:42,70
3. NSR (Faerber, Kubail, Fricke, Niehusen —Wenzel)	6:46,96
4. ČSSR (Mareček, Neffe, Suchopár, Janoš — Petříček)	6:50,15

Párová čtyřka muži

1. NDR (Guldenpfennig, Reiche, Bussert, Wolfgramm)	6:18,65
2. SSSR (Dulejev, Jakimov Lazdenieks, Butkus)	6:19,89
3. ČSSR (Pecka, Vochoska, Lacina, Helebrand)	6:21,77

Osmy muži

1. NDR	5:58,29
2. V. Británie	6:00,82
3. N. Zéland	6:03,51
6. ČSSR	6:14,29

Skif ženy

1. Scheiblichová (NDR)	4:05,56
2. Lindová (USA)	4:06,21
3. Antonovová (SSSR)	4:10,24

Dvojskif ženy

1. Bulharsko (Otzetovová, Georgievová)	3:34,36
2. NDR (Jahnová, Böslerová)	3:47,86
3. SSSR (Kamenskaiteová, Ramoškeneová)	3:49,93
8. ČSSR (Neffová, Prokešová)	

Dvojky bez korm. ženy

1. Bulharsko (Kelbečevová, Grujčevová)	4:01,22
2. NDR (Noacková, Dähneová)	4:01,64
3. NSR (Eckenbauerová, Einoderová)	4:02,35
9. ČSSR (Pěkná, Tichá)	

Čtyřky s korm. ženy

1. NDR (Metzeová, Schwedová, Lohsová, Kurthová — Hessová)	3:45,08
2. Bulharsko (Burová, Vasevová, Jordanovová, Modevová — Georgieová	3:48,24
3. SSSR (Sevostijanovová, Krikinová, Mičeninová, Pasoková — Kylovová)	3:49,38

Párová čtyřka ženy

1. NDR (Borchmannová, Lauová, Poleyová, Zobeltová — Weigeltová)	3:29,99
2. SSSR (Kondračinová, Brjuninová, Alexandrovová, Jermolajevová — Černyševová)	3:32,49
3. Rumunsko (Tudoranuová, Miscaová, Afrasiloriová, Lazarová — Giurcaová)	3:32,76
5. ČSSR (Marešová, Pátková, Bartáková, Kavková — Svobodová)	3:42,53

Osmy ženy

1. NDR	3:33,32
2. SSSR	3:36,17
3. USA	3:38,68

VODNÍ PÓLO

1. Mad'arsko
2. Itálie
3. Holandsko

VZPÍRÁNÍ

Do 52 kg

1. Voronin (SSSR) SR vyrovnán	242,5
2. Köszegi (MAĎ)	237,5
3. Nássiri (IRÁN)	235,0
7. Pachol (ČSSR)	217,5

Do 56 kg

1. Nurikjan (BUL)	SR 262,5
2. Cziura (POL)	252,5
3. Ando (JAP)	250.0

Do 60 kg

1. Kolesnikov (SSSR)	OR 285,0
2. Todorov G. (BUL)	280,0
3. Hirai (JAP)	275.0

Do 67,5 kg

1. Kaczmarek (POL)	OR 307,5
2. Korol (SSSR)	305,0
3. Senet (FRA)	300,0

Do 75 kg

1. Mitkov (BUL)	OR 335.0
2. Milotosjan (SSSR)	330.0
3. Wenzel (NDR)	327.5
7. Hekel (ČSSR)	312,5

Do 82,5 kg

1. Šarij (SSSR)	OR 365,0
2. Blagojev (BUL)	362.5
3. Stojčev (BUL)	360,0

Do 90 kg

1. Rigert (SSSR)	OR 382,5
2. James (USA)	362,5
3. Šopov (BUL)	360,0

Do 110 kg

1. Christov (BUL)	OR 400,0
2. Zajcev (SSSR)	385,0
3. Semerdžijev (BUL)	385,0

Supertěžká váha

1. Alexejev (SSSR)	OR 410,0
2. Bonk (NDR)	405,0
3. Losch (NDR)	387,5
4. Nagy (ČSSR)	387,5
6. Pavlásek (ČSSR)	387,5

ZÁPAS ŘECKOŘÍMSKÝ

Do 48 kg

1. Šumakov (SSSR)
2. Berceanu (RUM)
3. Angelov (BUL)

Do 52 kg

1. Konstantinov (SSSR)
2. Ginga (RUM)
3. Hirajama (JAP)

Do 57 kg

1. Ukkola (FIN)
2. Frgič (JUG)
3. Mustafin (SSSR)
8. Krysta (ČSSR)

Do 62 kg

1. Lipień K. (POL)
2. David'an (SSSR)
3. Réczi (MAĎ)

Do 68 kg

1. Nalband'an (SSSR)
2. Rucu (RUM)
3. Wehling (NDR)

Do 74 kg

1. Bykov (SSSR)
2. Mácha (ČSSR)
3. Helbing (NSR)

Do 82 kg

1. Petrovič (JUG)
2. Čeboksarov (SSSR)
3. Polev (BUL)
5. Janota (ČSSR)

Do 90 kg

1. Rezancov (SSSR)
2. Nikolov (BUL)
3. Kwiecinski (POL)

Do 100 kg

1. Balbošin (SSSR)
2. Goranov (BUL)
3. Skrzylewski (POL)

Nad 100 kg

1. Kolčinskij (SSSR)
2. Tomov (BUL)
3. Condreanu (RUM)

ZÁPAS — VOLNÝ STYL

Do 48 kg

1. Isajev (BUL)
2. Dmitrijev (SSSR)
3. Kudo (JAP)

Do 52 kg

1. Takada (JAP)
2. Ivanov (SSSR)
3. Hae Sup (JIŽ. KOREA)

Do 57 kg

1. Jumin (SSSR)
2. Brüchert (NDR)
3. Arai (JAP)

Do 62 kg

1. Jung Mo (KLDR)
2. Oidov (MONG)
3. Davis (USA

Do 68 kg

1. Pinëgin (SSSR)
2. Kaeser (USA)
3. Sugavara (JAP)

Do 74 kg

1. Date (JAP)
2. Barzegar (IRÁN)
3. Dziedzic (JUG)

Do 82 kg

1. Peterson (USA)
2. Novožilov (SSSR)
3. Seger (NSR)

Do 90 kg

1. Tediašvili (SSSR)
2. Peterson (USA)
3. Morcov (RUM)

Do 100 kg

1. Jarygin (SSSR)
2. Helickson (USA)
3. Kostov (BUL)
4. Drozda (ČSSR)

Nad 100 kg

1. Andijev (SSSR)
2. Balla (MAĎ)
3. Simon (RUM)

POK

DOJMY Z 41. MEZINÁRODNÍHO EUCHARISTICKÉHO KONGRESU

Píše Msgr. Alois J. Mořkovský

Už je po oslavě 41. mezinárodního eucharistického kongresu ze dnů 1. až 8. srpna t. r. v naději a slibnosti, že jeho zbožné úmysly a snahy se uplatní daleko široko v církvi svaté a ve světě. Účast byla veliká. Odhaduje se na milion účastníků ze všech končin světa, kardinálů, arcibiskupů, biskupů, kněží, řeholnictva a laiků. Vskutku, byl to mezinárodní podnik katolíků ze všech dílů světa i ze zemí za "železnou oponou", hlavně z pevně katolického Polska.

Hlavní myšlenka byla ovšem eucharistická, zvláště nutnost aby každý toužil a hladověl po Chlebu z Nebe a po jeho milostech a pak opravdově a prakticky se staral nejen o ty, kteří chovají netečnost vůči Eucharistii, mši sv. a sv. přijímání, ale též o ty, jichž touha po tom nebeském pokrmu je otupěna, bohužel, hladem tělesným až do úmoru: aby totiž křesťanskou spravedlností jim bylo pomoženo nejen hmotně, ale zvláště i duchovně.

Na pořádku před a při kongresu byly různé poradní schůze, rozhovory, přednášky a výstavy, týkající se všelikých a praktických stránek cílů výše jmenovaných, zvláště hladovění po Bohu a Eucharistii a hladovění po spravedlnosti. Jednalo se tedy a projednávalo o hladu po chlebě, svobodě a spravedlnosti, po duchovním vpravdě porozumění a míru. Účel byl nejen myšlenkový, nebo duchovní, ale hlavně praktický vzhledem k právům a povinnostem osobním vůči celku za daných hospodářských poměrů.

V rozsáhlé budově "Civic Center" bylo aspoň 400 stánků, vystavujících katolické duchovní snahy různých řeholních řádů, spolků a národů. Též tam byla ohromná výstava uměleckých předmětů liturgických.

Měli jsme tam též stánek českého katolictví v Americe a stánek texaských českých katolíků, představujících naši úctu k Pražskému Jezulátku a k různým našim národním svatým, jež uctíváme: od svv. Cyrila a Metoděje, svv. Václava a Ludmily až po blah. Zdislavu a blah. Jana Nepomuka Neumanna, čtvrtého biskupa Philadelfie, (1852-1860), který má brzy být svatořečen. Též tam byla výstava krásných našich krojů, spisů našich učenců a malby našich malířů. Naše texaská výstava docházela povšimnutí. Jedná se nyní o to, aby se vystavila trvale jako základ našeho musea v hlavní úřadovně K. J. Ž. T. v Austinu.

Kongres trval od neděle do neděle; sám jsem mohl se dostavit jen od pátku do pondělka, kdy české duchovenstvo a vůdčí laikové byli svoláni do zvláštní schůze. Přirozeně dělo se toho ve Filadelfii v ty dny příliš mnoho a bylo toho tolik. Nebylo možno všechno navštívit, vidět a slyšet, protože nikdo z nás nemohl být v tentýž čas na všech místech, ať všeho se účastnit. Byl jsem ubytován v semináři daleko od středu činnosti. Také jsem se nemohl účastnit vzácných divadel a koncertů, nebo odborných porad, či prohlédnout si dopodrobna spoustu misijních, vzdělávacích, uměleckých výstav, což vše bylo velice poučné. Bylo toho všeho až nadmíru pro jednotlivce, ačkoliv vše bylo velmi zajímavé.

Pátek večer byl věnován "Marii, Svatostánku Páně" v ohromném "Veteran's Stadium" (Stadionu Veteránů). Bylo to něco nanejvýš povznášejícího: 1,000 osob v pěveckém sboru, všichni v hávu zlaté barvy, doprovázeni orchestrou 250 hudebníků; dlouhé procesí kněží, biskupů, arcibiskupů a kardinálů ke svatyni, postavené pod krásným baldachýnem uprostřed hřiště ve stadionu. Pontifikální mše sv. byla obětována skupinou přes dvě stě duchovních, přes 300 kněží, biskupů a jáhnů rozdávalo sv. přijímání věřícím, kteří naplnili dvě třetiny míst v prostranném stadionu. Kázání při této bohoslužbě přednesl ndp. arcibiskup Fulton J. Sheen. Svou věhlasnou výmluvností vyjádřil svou hlubokou úctu k Marii a k Velebné Svátosti. Vyvolal ohromný potlesk svou poznámkou o hrůze maření těhotnosti a porodů, a pak opět zmínkou o otázce svěcení žen na kněžství; že totiž Pán Ježíš mohl ovšem vysvětit svou matku na kněze, ale neučinil tak.

Asi nejokázalejší však byla slavnost v neděli odpoledne, zv. "Statio Orbis" (Zástup světový) v ohromném "JFK Stadium" (Stadionu Jana F. Kennedyho). Ještě po poledni lilo, ale přestalo krátce před slavností; mračna a hrom hrozily po dobu obřadů, jen ke konci zase začalo poprchávat. Bylo to jako řízením Božím.

JFK-Stadion je rozložen v podobě velkého U a byl úplně obsazen obecenstvem i na celém hřišti uprostřed; celkem bylo přítomno na 100,000 lidí. Na vrchu toho U byl oltář a svatyně pod baldachýnem — asi čtyřicet stop vysoko, aby všichni viděli. Na okraji svatyně, před oltářem, sedělo v řadě třicet biskupů v mitrách, ostatní byli dole na vyvýšeném podiu hřiště. Rozhlas byl dokonalý, každý mohl slyšet každé slovo. Pěvecký sbor počtem asi 900 mužů a žen, oděných ve žlutých pláštích, byl rozestaven stupňovitě dolů před svatyní až asi do polovice výšky. Hudební sbor počtem asi 150 osob seděl před nimi, mnoho řeholních sester-hudebnic bylo mezi nimi.

Jeho Eminence Robert kardinál Knox, papežský legát, totiž úřední zástupce Svatého Otce, obětoval slavnou mši sv. a s ním spoluobětovali kardinálové, arcibiskupové, biskupové a kněží počtem asi 2,000. Asi 1,500 pak podávalo svaté přijímání po celém stadionu. Náš pan biskup Jan L. Mořkovský z Texasu podával až ve vrchních sedadlech. Přede mší sv. President U. S. A. G. Ford osobně promluvil. Před Gloria následoval hlas Svatého Otce Pavla VI. v anglické řeči pomocí rozhlasové družice. Když začalo poprchávat ke konci mše sv., obecenstvo náhle se zpestřilo spoustou rozevřených parasolů různých barev, které nad sebou rozevřeli ti, kdo si je přinesli pro případ deště.

Všechno to byla celkem úžasná a povznášející zkušenost, naplňující ducha zbožným nadšením.

Odznak 41. mezinárodního eucharistického kongresu je jednoduchý, ale významný: kříž kulatě velké svaté hostie v objetí z obou stran pa- kálují mše sv. byla obětována skupinou přes dvě stě duchovních, přes 300 kněží, biskupů a jáhnů rozdávalo sv. přijímání věřícím, kteří naplnili dvě třetiny míst v prostranném stadionu. Kázání při této bohoslužbě přednesl ndp. arcibiskup Fulton J. Sheen. Svou věhlasnou výmluvností vyjádřil svou hlubokou úctu k Marii a k Velebné Svátosti. Vyvolal ohromný potlesk svou poznámkou o hrůze maření těhotnosti a porodů, a pak opět zmínkou o otázce svěcení žen na kněžství; že totiž Pán Ježíš mohl ovšem vysvětit svou matku na kněze, ale neučinil tak.

Asi nejokázalejší však byla slavnost v neděli odpoledne, zv. "Statio Orbis" (Zástup světový) v ohromném "JFK Stadium" (Stadionu Jana F. Kennedyho). Ještě po poledni lilo, ale přestalo krátce před slavností; mračna a hrom hrozily po dobu obřadů, jen ke konci zase začalo poprchávat. Bylo to jako řízením Božím.

JFK-Stadion je rozložen v podobě velkého U a byl úplně obsazen obecenstvem i na celém hřišti uprostřed; celkem bylo přítomno na 100,000 lidí. Na vrchu toho U byl oltář a svatyně pod baldachýnem — asi čtyřicet stop vysoko, aby všichni viděli. Na okraji svatyně, před oltářem, sedělo v řadě třicet biskupů v mitrách, ostatní byli dole na vyvýšeném podiu hřiště. Rozhlas byl dokonalý, každý mohl slyšet každé slovo. Pěvecký sbor počtem asi 900 mužů a žen, oděných ve žlutých pláštích, byl rozestaven stupňovitě dolů před svatyní až asi do polovice výšky. Hudební sbor počtem asi 150 osob seděl před nimi, mnoho řeholních sester-hudebnic bylo mezi nimi.

Jeho Eminence Robert kardinál Knox, papežský legát, totiž úřední zástupce Svatého Otce, obětoval slavnou mši sv. a s ním spoluobětovali kardinálové, arcibiskupové, biskupové a kněží počtem asi 2,000. Asi 1,500 pak podávalo svaté přijímání po celém stadionu. Náš pan biskup Jan L. Mořkovský z Texasu podával až ve vrchních sedadlech. Přede mší sv. President U. S. A. G. Ford osobně promluvil. Před Gloria následoval hlas Svatého Otce Pavla VI. v anglické řeči pomocí rozhlasové družice. Když začalo poprchávat ke konci mše sv., obecenstvo náhle se zpestřilo spoustou rozevřených parasolů různých barev, které nad sebou rozevřeli ti, kdo si je přinesli pro případ deště.

Všechno to byla celkem úžasná a povznášející zkušenost, naplňující ducha zbožným nadšením.

Odznak 41. mezinárodního eucharistického kongresu je jednoduchý, ale významný: kříž kulatě velké svaté hostie v objetí z obou stran pa- a *ukazováčky obou rukou.*

Vladimír Richter:

MĚJME STÁLE V ÚCTĚ VELIKÁNY NAŠEHO NÁRODA!

Před 90. lety byl moravský metropolista dr. Leopold Prečan vysvěcen na kněze

Právě před 40. lety — v srpnu 1936 — oslavovali jsme na Moravě zlaté kněžské jubileum moravského metropolity ndp. arcibiskupa dr. Leopolda Prečana. Byla to osobnost, nad jiné zvlášť vynikající a jubilea takových mužů mají hluboký význam pro život národního společenství. Jsou totiž nejen příležitostí, při níž národ vzdává hold a dík těm, kteří pro něj pracovali, nýbrž slouží i k upevnění a utvrzení národního sebevědomí. Vzpomínky, které věnujeme svým velikánům ducha a srdce při mezníčcích jejich života, vyvolávají v nás úvahy o moudré náplni lidského života, nabádají nás k následování a tak utvrzují národ a lidskou společnost.

Vzpomínáme-li zlatého jubilea arcibiskupa Prečana, tu vystávají v našich myslích a srdcích hluboké dojmy z dob svobodné naší vlasti: Byly to chvíle slavnostní nejen pro nás katolíky, ale pro celou republiku, zejména však pro Moravu.

V životě a kněžství moravského metropolity bylo tolik krásných rysů, jenž přímo vybízely k zamyšlení se nás všech a následování. Zvláště Orelstvo pojilo ke vznešené postavě moravského arcipastýře tolik hluboce citových pohnutek lásky a vděčnosti, že právem mohlo se hlásit k ndp. arcibiskupovi jako k jednomu ze svých velkých duchovních vůdců, učitelů a ochránců. Byl naším učitelem nejen slovem, ale i celým příkladem svého života, v němž pronikají zvláště silně dvě charakteristické vlastnosti, jež usměrňovaly jubilantovu životní dráhu: nadobyčejná svědomitost v plnění všech povinností jemu svěřených — a byly to povinnosti přetěžké a nejrozmanitějšího druhu, jež předpokládají při svém plnění tvrdou práci a schopnost proniknout stále nové a nové obory a věcnost, s níž odosobněně a proto tak nenáročně přistupoval k řešení svých úkolů.

Obě tyto vlastnosti, tak příznačné pro vskutku velké muže duchem i srdcem, musí být vůdčími pro každého zásadního Orla. Když vzdělavatelé orelských okrsků, žup a členové ústřední osvětové rady ČSO sněmovali v srpnu 1936 na sv. Kopečku u Olomouce, vyslali deputaci v čele s P. Křenkem, vzdělavatelem ČSO, k Jeho Excelenci ndp. arcibiskupovi Prečanovi. Br. Křenek jménem shromážděných tlumočil panu arcibiskupovi úctu a oddanost čs. Orelstva. Pan arcibiskup vyslovil ve své odpovědi potěšení nad příchodem delegace a v delším proslovu vyzval orelské vzdělavatele k nové výbojnější a obětavé práci na prodchnutí Orelstva duchem vpravdě náboženským, národním a vlasteneckým. Ujistil deputaci svou podporou a pravil, že Orla si váží **nejen jako katolické avantgardy, nýbrž jako uspořádaného, ukázněného šiku, na nějž se může církev a vlast spolehnout i v nejtěžších dobách, které kdy na církev, národ a vlast mohou dolehnout. Vzpomněl přetěžkých chvil popřevratových, ve kterých to byli Orli, kteří přes urážky, nespravedlivá příkoří, jež jim bylo snášet, chránili práva církve. Pan arcibiskup tehdy řekl: "Já jsem Orlem byl a Orlem jsem".** Vyzval k jednotě a svornosti, v nichž je síla; rozloučil se pak s deputací žehnaje práci vzdělavatelů a celému Orelstvu.

Celé shromáždění — přes 300 bratří a sester — přijalo zprávu o slyšení deputace a otcovském projevu vzácného velepastýře s velikou radostí, vděkem a odhodláním k další svědomité a obětavé práci pro Boha, církev a národ.

Koho z našich řad by slova vzneseného bratra nenaplnila radostným vědomím a sebevědomím? Arcibiskupova slova byla tak hluboce příznačná právě jeho osobnosti, jehož celý život byl plněním myšlenky, že místo v popředí neznamená vládu, ale službu, tedy výkon povinnosti. I dnes nejde o to, jak to bylo ndp. arcibiskupem ukázáno, kdo co vykonal, ale zda ten či onen závažný společenský úkol byl dobře obstarán. Odměna jedince je vnitřní uspokojení z dobré práce, jíž posloužit má idei, církvi a národu. Tato práce je měřítkem skutečné velikosti člověka. A vyzvednutí díla nad stavitele je také jedinečné charakterisované heslo i v naší době. Zvítězí-li toto heslo v nás a v našich nástupcích, bude to jedním z předpokladů šťastnější budoucnosti.

Celá řada funkcí nebyly pro arcibiskupa Prečana hodnostmi, nýbrž především povinnostmi a není snadné a lehké zhodnotit jeho dílo, v němž dán příklad kněžským spolupracovníkům i laickým účastníkům na díle Katolické akce. Je třeba zvlášť vyzvednout charitativní a unionistickou činnost moravského katolictví — činnost velehradskou, v níž metropolita Prečan přesně následoval svého předchůdce, nezapomenutelného kandidáta světectví, Antonína Stojana, svaté paměti.

Vznešenému Jubilantu nebylo nic cizí, co krásného a užitečného podnikalo se kdy na Moravě, zejména v jeho diecési. Proto vždy na čelném místě starostí a péče ndp. arcibiskupa bylo Orelstvo, jehož po- převratný nástup po roce 1918 a celý další rozmach sledoval pozorně s bystrým postřehem: o každý orelský počin se zajímal (např. o Orelskou brannost), o každé naší akci se informoval a vše štědře podporoval. Jak vysoce cenil posláni Orelstva v našem národě, o tom také svědčí jeho slova,

(Pokračování na str. 14.)

Pani Marino, Vy ani nevíte, že divy tvoříte!

S Vaší trvalou ted' mám sílu na manželovo hudrování trvale neodpovídat — a — doma je klid! —

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon – formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

Dr. Jiří S. Benson:

● VEZMĚME SI PONAUČENÍ Z BRITSKÉ ZKUŠENOSTI!

V prvním týdnu měsíce června byl jednomu výboru US Senátu předložen návrh zákona (S. 50) — zvaný "Zákon o plné zaměstnanosti a vyrovnaném hospodářském vzrůstu", známý také pod jménem "Humphrey - Hawkinsův zákon". Už dříve jsme rozebrali více v detailech to, co tento návrh zákona stanoví. Protože se však o něm ve Washingtoně stále mluví, chceme se dnes k němu ještě vrátit.

□

ZAJIŠTĚNÍ PRÁCE ČI ÚPLNÁ KONTROLA?

Stane-li se návrh S. 50 zákonem, bude to znamenat, že role federální vlády se v oboru národního hospodářství silně zvýší. Bude-li ústřední vláda mít moc konat plány pro celou ekonomii, bude tím zároveň plánovací moc soukromých podniků zmenšena. Také to s sebou přinese zvýšení počtu vládních nařízení a udušení role soukromého trhu. Rovněž to bude znamenat odnětí průmyslového plánování ze zkušených rukou těch, kteří do průmyslu investovali, a jeho předání do rukou politiků, kterým chybí zkušenost a kteří sami nic neinvestovali.

Cílem návrhu zmíněného zákona je údajně snížit do čtyř let v Americe nezaměstnanost na tři procenta nebo méně. Toto zní rozumně, neboť rozumný nechce být nezaměstnaný. Velký počet nezaměstnaných znamená nesnadný život pro rodiny i pro jednotlivce, a navíc ještě pro stát ztrátu příjmů z daní na všech vládních úrovních. Stále větší počet odborníků v ekonomii — včetně těch, kteří jsou liberálního zaměření — kritizuje návrh S. 50 jako "krutě klamání nezaměstnaných a celého národa".

Magazín "Business Week" cituje mínění řady liberálních odborníků v ekonomii, kteří by normálně s tímto zákonem plně souhlasili, kteří však tento návrh kritizují, protože je nerealistický. Návrh zákona S. 50 by ukládal totiž federální vládě, aby poskytla práci všem dospělým Američanům, kteří chtějí pracovat a jsou schopni práce, a aby do roku 1980 byl v Americe snížen počet nezaměstnaných na tři procenta — (v případě, že tento návrh by byl přijat a stal se zákonem už letos).

Spojeným státům se v minulosti nikdy nepodařilo (ani v době války) snížit na delší dobu počet nezaměstnaných na 3.5 procenta. Mnozí odborníci v národohospodářství poukazují na to, že k dosažení tohoto cíle by hrubý národní důchod musil každoročně vzrůstat o 7.5 procenta. K tak rychlému vzrůstu národního důchodu nikdy v našich národních dějinách na delší dobu nedošlo.

Za třídenních veřejných diskusí o návrhu zákona S. 50, vedených před Senátním výborem pro bankovní, stavební a městské záležitosti, dr. Murray L. Weidenbaum citoval slova britského národohospodáře John Jewkese o britské zkušenosti s centralisovaným řízením národního hospodářství:

"Myslím, že žalostný úpadek Velké Británie v této poslední době jsme si z velké části zavinili sami. Na kořeni našich nesnází leží klamný názor, že nejlepším způsobem pro zorganizování ekonomického života je vložit zodpovědnost za všechna stěžejní rozhodnutí do rukou státu."

Weidenbaum pak řekl závěrem při citování jiného svědectví: "Řízené národní hospodářství je centralisovaným procesem, ve kterém klíčová hospodářská rozhodnutí jsou konána v podobě vládních nařízení. Největší nebezpečí z přijetí kterékoliv formy centralisovaného hospodářského plánování spočívá ve skutečnosti, že odvede společnost od systému svobodného trhu a přivede ji k větší vládní kontrole soukromého života. Nejdříve k tomu dojde možná pouze nezděčně a nechtěně; později se však tato kontrola stane nevyhnutelnou, když se ukáže, že začáteční výsledky zklamaly a nesplnily očekávání." Snad tento systém může zpočátku, ale ne na dlouho uspět v rozvojových zemích. Nikdy však v zemích s pokročilou ekonomikou a s vyškoleným, podnikavým a svobodymilovným obyvatelstvem.

Tento návrh zákona slibuje snížení nezaměstnanosti. K dosažení tohoto cíle však by bylo nutno rozšířit obor plánování federální vlády a zavést ústřední řízení celého průmyslu. Toto by však nakonec vedlo k řízení veškeré činnosti všech Američanů a k zavedení policejního systému, který by na to měl dohlížet . . .!

Rhodésie napadla základnu guerilů v Mozambiku

Salisbury. — Rhodéská armáda podnikla v neděli úspěšný útok proti jedné základně černošských teroristů v pohraničním Mozambiku, odkud teroristé předtím ostřelovali z možďířů základnu rhodéské armády a odtud podnikali do Rhodésie vpády a různé jiné nepřátelské akce. Přitom bylo více než 300 guerilů pobito. Od začátku tohoto roku Rhodésané zabili celkem 542 černošských guerilů. V Rhodésii podle odhadů operuje asi 1200 černošských guerilů a v Mozambiku jich je trénováno dalších 1 až 6 tisíc. Guerilové zabili v Rhodésii letos už 19 bělochů.

●●●●●●● TEOLOGIE SMRTI BOHA ●●●●●●●

Vypravuje se žert, že se mladý kněz účastnil kursu pro doplnění bohoslovných znalostí. Tam se dozvěděl, že se vyskytla v nové době také tzv. teologie smrti Boha. Hned nato chtěl své znalosti použít ve škole při katechismu a zdůraznil dětem, že Bůh v dnešní společnosti už umřel. Jeníček ze třetí obecné protestoval, že to nebyl Bůh, co umřel, ale ďábel. "A jak to víš?" divil se pan kaplan. "Maminka to říkala". — "A kdy?" "Včera odpoledne. Šel okolo našich pohřeb, maminka se podívala z okna a řekla, že by tomu čertovi na pohřeb nikdy nešla".

Anekdota ironizuje způsob, jakým se často propagují nové teologické teorie v podivných výrazech, v novinových sloganech, a nakonec nikdo vlastně neví, oč jde.

Co vlastně hlásají tzv. teologové "smrti Boha"? Vycházejí z předpokladu, že dnešní člověk chce prožívat svůj život jenom ve světě a v dějinách, že si vytvoří své království zde na zemi. V tomto království ovšem není žádné místo pro Boha a nehledají se žádné výhledy do nekonečna. Bůh je tedy pro dnešní svět mrtev, zemřel, a s ním i smysl pro nadpřirozeno.

Toto zjištění, jak tvrdí, odpovídá statistickému výzkumu myslivy a zájmů dnešního člověka. Ve světě, který si člověk vytvořil pomocí vědy, techniky a informačních prostředků, s Bůh prakticky nevyskytuje. To, že se náboženské systémy a různé církve ještě drží, je pouhý důsledek setrvačnosti. Nenávratně však ztrácejí význam všude, ať už jde o křesťanství nebo islám nebo buddhismus. Všude se projevuje překotná sekularizace společnosti.

Zastánci této teorie dále prohlašují, že se ten, kdo hledá pravdu, tj. opravdový obraz skutečnosti, musí s tímto stavem smířit. Je tomu tak. Místo, abychom bezúspěšně hlásali Boha světu, který je pro tento pojem hluchý, musíme raději hledat příčiny, které k této situaci vedly.

– Tu pak objevíme, jak říkají, vinu samých náboženských vyznání křesťanství nevyjímaje. I to prý se příliš vázalo na odumírající svět minulosti a stavělo se záporně k rediciu se světu budoucnosti. To vedlo za následek, že se moderní sociální, vědecké a kulturní hodnoty rodily v opozici proti Bohu a později úplně bez Boha.

Toto zjištění, je-li pravdivé, by ovšem mohlo vést k pozitivnímu postoji. Může se stát žhavou výzvou ke křesťanům, aby hledali nové cesty, nový způsob apoštolátu, nové vyjádření evangelia, které by umožnilo přivést moderní svět ke Kristu.

Tzv. "teologie smrti Boha" si bohužel vybrala druhé řešení. Říká, že musíme přijmout svět je Bůh mrtev, nemá tedy tuaci tak, jak je. Pro dnešní smysl he ještě dále hlásat. Měli bychom tedy úplné odhodu křesťanství? To by zase byla nenahraditelná škoda, protože křesťanská minulost je pro dnešní svět složkou jeho tvářnosti. Vytvořit tedy křesťanství bez Boha? Právě o tento rozpor někteří autoři výslovně usilují.

William Hamilton, profesor protestantské teologie v Colgate (Spojené státy) tvrdí, že nemůže křesťanství dnešnímu světu hlásit lásku k mrtvému Bohu, ale může mluvit novým způsobem o lásce k člověku. Musí svou činnost přesunout z kostelů do universit a továren, z klášterů do politiky, z poutních míst do nemocnic.

Jiný americký teolog, Paul van Buzen, chtěl vypracovat jakési evangelium moderního ateisty, který zůstává křesťanem, ale nechce a nemůže mluvit o Bohu. Chce ukázat lidem Ježíše jako pouhého člověka, který ve svém životě dokonale uskutečnil svobodu, nezávislost na rodičích, tradici a zákonu. Poselství evangelia je tedy hlásání svobody a lásky k člověku.

"Křesťanský ateismus" hlásá i J. J. Altizer, také ze Spojených států. Dává mu dokonce jistý mystický nádech. Smrt Boha neplyne jenom z nezájmu dnešního člověka o náboženství. Je to skutečnost, která se už projevila na kříži. Bůh se stal člověkem, zemřel pak na kříži, aby se stal pro lidstvo "mrtvý". Tím pak lidem umožnil, aby se mohli jako lidé uskutečnit. Proto v tom okamžiku, kdy Bůh umírá, posílá křesťany do světa. Už z těchto několika zběžných poznámek si můžeme utvořit zásadní úsudek o tomto směru, o těchto "prorocích" křesťanského humanismu, zbaveného svého těžiště a středu, tj. lásky k Bohu.

Nechceme tvrdit, že tu nejsou žádné pozitivní prvky. Někteří z katolických teologů tvrdí, že bychom i my měli otevřít víc oči ke skutečnosti, že slovo Bůh a pojem, který o něm dnešní lidé mají, skutečně není životný, není to ani myšlenka ani slovo, které by zapalovalo srdce. Výrazy dobro, pravda, krása, spravedlnost, znamenají pro lidi daleko víc. Měli bychom jich tedy víc užívat a víc je jedem vštěpovat. Vždyť i za nimi se skrývá Bůh!

To však neznamená Boha zatlačovat, jen mu dávat jakési jiné, všeobecnější, krycí jméno, aby lépe pronikl do společnosti. To však je, řekli bychom, otázka techniky, ne přímo bohosloví.

Teologie "smrti Boha" chce být skutečným "křesťanským ateismem", chce odpoutat pozornost od božských tajemství a zdůraznit lidskou morálku. Tato snaha je ovšem v naprostém protikladu s Písmem, s biblickým pojetím, jak je vidíme od prvních stránek Genese až po Apokalypsu.

I bible často konstatuje, že lidé na Boha nemyslí, že se o něj nestarají, že na něj zapomínají i Židé, ke kterým Bůh mluvil tolikrát a tolika způsoby (sr. Žd 1,1). Všichni mají zájem jenom o své statky, o svou rodinu, o svůj vlastní svět. Bibličtí autoři proti tomu stále hřímají, hrozí a dokazují, že se lidské zájmy a úmysly nikdy neuskuteční, že se všecko rozpadne jak popel, nebudeli to mít základ v Bohu, v myšlence na Tvůrce, ve spolupráci s Božím posláním.

Výmluvným obrazem tohoto biblického pojetí je město Jeruzalem, stánek Hospodina, místo Boží. V okamžiku, kdy zapomnělo na toto své poslání, nezůstává z něho kámen na kameni (sr. Mt 24,2).

Chtěla by snad teologie "smrti Boha", "křesťanského ateismu", připravit podobný osud církvi. Podle slov žalmu může jenom blázen říci ve svém srdci: Není Boha (Žl 13,1). Křesťanství naopak vede ke styku se zmrtvýchvstalým Kristem a k vyznání "Pán můj a Bůh můj!" (Jan)

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

KRAJANSKÝ VÝBOR V CLEVELANDU
pořádá
V NEDĚLI 29. SRPNA 1976
svůj
VÝROČNÍ PIKNIK
na ODD FELLOW'S FARM (Cochran Rd.)
v Glenwillow, Ohio
Pravá česká kuchyně — vepřová s knedlíkem a zelím — dršťková polévka, salámy, pečivo a jiné pochoutky.
Kapela FRANKA MAKOVICKY vyhrává k tanci i poslechu od 2 hod. odpoledne.
PŘIJĎTE VŠICHNI V HOJNÉM POČTU!

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Na štěstí spřátelil se Don Bosko s poddůstojníkem od ostrostřelců, Josefem Brosiem, který se zúčastnil nešťastné války Karla Alberta s Rakouskem, ukončené rakouským vítězstvím u Novary. Poddůstojník slíbil Donu Boskovi ochotně, že jeho hochy vycvičí v brannosti. Vybral si napřed nejschopnější a o vojenství se zajímající, vycvičil je znamenitě. Vláda půjčila útulně na 200 dřevěných pušek a ostrostřelec cvičil až radost. Za několik týdnu byla četa ostrostřelcova tak vycvičena, že ostatní kluci a diváci, z celého okolí do Valdocca přicházející, nevycházeli z úžasu, a byli by si ruce utleskali, vzdávajíce chválu budoucím vojákům.

Jednou dopadly však manévry nešťastně.

U dvora, kde kluci cvičili, měla maminka Marketa zeleninovou zahrádku. V potu tváře pěstovala tam kuchyňskou zeleninu a nějakou pící pro králíky. Jednu neděli rozdělil ostrostřelec své vojsko na dva oddíly, na přátele a nepřátele. Na nepřítele se hnalo útokem. Všechny pohyby, kryty a výpady byly provedeny skvěle. Všude vůkol stálo plno lidí, pochvalovali, radili, dodávali mysli, tleskali, křičeli. Ostrostřelec se svého místa mistrně řídil pohyby svých vojsk. Už se vojna končila, diváci zběsile tleskali. Do vítězu vjela úžasná divokost a touha zničit nepřítele. Nepřítel se krył u Marketiny zahrádky. Jsa vítězi ze všech stran tlačen, prolomil ohradu a už byl v salátových záhonech. Vítězové vnikli až do zahrádky, a v několika vteřinách byla zahrádka učiněným mlatem. Po salátě a po jiné zelenině takřka ani památky. Marketě se zdálo, že ji mrtvice ráni. Tolik se v zahrádce nakopala, naplela, nazalévala. Když vešel Don Bosko do kuchyně, pohlédla maminka bolestně na něho, pravíc: "Podívej se, Jene, na ostrostřelcovu práci. Už mám po zahrádce."

"Ale maminko, co nadělám, vždyť jsou to kluci, a jsou zlatí!"

Jsou mladí, říkával si často Don Bosko, nad mnohým se musí zavřít oči, mnoho jim třeba odpustit, jen když neurážejí Pána Boha hříchem. V těchto slovech je velká moudrost křesťanské výchovy. Vychovatel musí mnoho odpustit, musí míti soucit s mládím, musí mládí chápati.

Do té doby hospodařila maminka Marketa většinou jen pro svého, jen někdy dala oběd chudobným chlapcům nebo některému z nich zalátala šaty. Brzo jí však přibylo práce. Jednoho večera se vracel Don Bosko už značně pozdě od nemocného. V místech, kde ulice Garibaldi ústí do korsa Valdocco, stálo asi dvacet výrostků, kteří, spatřivše kněze, spustili vyzývavé řeči.

"Co kněz, to lakomec," začal první."

"A jak jsou pyšní a nesnášenliví," dodal jiný.

"Vezměme si na mušku toho, který právě tu jde," navrhl třetí.

"Dobrý večer, přátelé, jak se máte?" oslovil je Don Bosko.

"Zle máme žízeň a nemáme peněz, zaplaťte nám nějaký máz!"

"Zaplaťte, aspoň máz," křičeli hned jiní. "Jeden máz, jinak vás nepustíme dál!" A výrostci obstoupili milého Dona Boska.

"Zaplatím, ale budu pít s vámi také, ano?" odpověděl Bosko.

"No ovšem! Ach, jaký hodný kněz! Proč nejsou všichni takoví!"

"Pojďme do hostince U Alp, je nejblíž."

Cestou do hostince se jim Don Bosko představil, kdo je, a vyprávěl jim o své oratoři v domě Pinardově. V hostinci zaplatil dvě láhve a vida, že hoši jsou přátelštější, pravil:

"Ale vy mi také musíte učinit nějakou radost!"

"Jen řekněte jakou, i dvakrát i třikrát vám učiníme radost, budeme ode dneška vašimi přáteli."

"Jestli chcete býti mými přáteli, nesmíte klnouti, ani bráti jména Božího nadarmo, jak jsem vás dnes večer slyšel."

"No pravda, no pravda," přitakal jeden z rouhačů, "ta slova vyletí z úst, ani si člověk nevšimne, ale od nynějška si dáme pozor, kousneme se vždy do jazyka."

Totéž slíbili ostatní.

"Dobře, děkuji za společnost a v neděli vás budu vyhlídat v oratoři. Pojďme! Jako hodní mladíci jděte hezky domů."

"My nemáme nikde domu," odpovědělo jich několik.

"A kam chodíte spát?"

"Někdy někam do konírny, jindy za čtyři soldy do obecní noclehárny, anebo k nějakému známému."

Don Bosko se zamyslil a pravil: "Kteří máte příbuzné, jděte k nim. Ostatní pojďte se mnou." A vedl si asi dvanáct výrostků k Valdoccu.

Tam matka trnula strachem o syna, kde je, a potěšila se, vidouc jej přicházet zdravého. Don Bosko se s chasníky pomodlil Otčenáš a Zdrávas a vyvedl je na půdu na slámu. Maminka jim na slámu prostřela plachty a na přikrytí dala houně. Don Bosko popřál hostům dobrou noc a slezl po žebříku dolů všecek šťasten, že základ k budoucímu internátu je položen. Kluci časně ráno vstali, a zmizeli i s plachtami i s houněmi. Podobné nocležníky měl Don Bosko ještě několikrát. Okradli ho nejen o plachty a o přikrývky, nýbrž i o slámu, na které se vyspali.

Jednoho májového večera zaklepal na Boskovy dveře synek, promoklý do niti a hladový až běda. Byl sirotek, přišel do Turína hledati si práci jako zednický učeň. Několik soldů, jež byly veškerým jeho majetkem, již utratil, a práce nenašel. Maminka Marketa zavedla hocha ke kamnům, aby se osušil a ohřál, dala mu najíst polévky s chlebem, a chlapec vyprávěl o své bídě. Na konec se dal do pláče a Markela plakala s ním. I Don Bosko byl dojat.

"Poslouchej," pravil chlapcovi, "kdybych věděl, že nejsi lotr, mohl bys u mne zde zůstati. Už jich tu bylo několik, a odnesli mi plachty i přikrývky; bojím se, že mi odneseš, co ještě máme."

"Nikoliv, pane, nebojte se, jsem chudobný, ale ještě nikdy jsem nekradl."

"Dovolíš-li," navrhla maminka, "ustelu mu na tuto noc. Zítra se už Pán Bůh o něho postará."

"A kam ho míníte dát?"

"Může spát zde v kuchyni."

"A odnese-li vám hrnce?"

"Postarám se, aby neodnesl."

"Tedy mu ustelte, jsem při tom."

Maminka donesla do kuchyně slamník, přikryla plachtou, roztáhla přikrývku a pokynula chlapci, aby se uložil. Na dobrou noc mu promluvila několik slov o poctivosti a o věrnosti ve víře. Netušila, že zavádí všeobecný zvyk ústavů salesiánských, promluvit k chovancům denně před spaním několik vřelých slov.

Ráno našel Don Bosko synkovi práci. Hoch chodil až do zimy do práce, bydlil a jedl u Dona Boska. Na zimu odešel do své otčiny Valsesie. Byl prvním ze všech dalších tisíců hochů, kterým Don Bosko svými ústavy poskytl a poskytuje časné zaopatření. Brzo přišel druhý nocležník, třetí, bylo jich na konec už sedm. Don Bosko přinajímal v domě Pinardově pokoj za pokojem pro své dobročinné účely. Pinardiho napadlo, že by s domem mohl učinit dobrý obchod a proto při různých příležitostech nadhazoval, že by dům i prodal, ale musil by dostat aspoň, řekněme osmdesát tisíc lir.

Počátkem roku 1851 zeptal se Pinardi Dona Boska polovážně a položertovně: "No tak, Done Bosko, koupíte můj dům?"

"Don Bosko koupí dům, až pan Pinardi jej bude prodávat za přijatelnou cenu," zasmál se Don Bosko.

"Už jsem řekl, osmdesát tisíc."

"Tak s vámi vůbec nemluvím."

"A tak co dáte?"

"Lidé odhadují dům na šestadvacet nebo osmadvacet tisíc, dám vám třicet."

"Přidal byste tak asi pět set mé paní jahelného?"

"Ovšemže bych přidal."

"Zaplatíte hotově?"

"Hotově."

"Do čtrnácti dnů a najednou?"

"Jak si budete přát."

"Sto tisíc zaplatí, kdo se vzdá, ano?"

"Dobře, sto tisíc zaplatí, kdo se vzdá."

Plácli si na ruce a v pěti minutách byl kup hotov.

Don Bosko neměl ovšem ani groše, ale šlo o jeho hochy, a proto pevně doufal, že potřebné peníze sežene. Jiných názorů byla maminka. Překvapena náhlým kupem, pravila synovi: "Ale kde seženeš peníze, vždyť jsme samý dluh?"

"Kdybyste, maminko, tolik peněz měla, dala byste mi je?"

"Ovšemže dala."

"No tak, proč bychom měli podezřívat Pána Boha, že nám peněz nedá, když je tak bohatý?"

Dům byl do týdne zaplacen. Don Calfasso donesl 10.000 lir, darovaných hraběnkou Ricardiovou. P. Rosmini půjčil 20.000 lir a bankéř Cotta daroval na útraty s kupem spojené 3000 lir. Dne 19. února byl Pinardův dům knihovně zapsán jako majetek Dona Boska. K domu přibyly domek Morettův a dům Filippův i s dvorem, zahradou, loukou a s hospodářskými budovami. Don Bosko se stal majitelem prostranného pozemku za městem a tří domů, a směl krok za krokem uskutečňovat své plány, kterým se tolik lidí jen smálo.

V koupených domech umístil Don Bosko napřed učně, kteří byli bez přístřeší. Brzo jich měl třicet. Časně ráno odsloužil pro hochy mši svatou, pak každý dostal balíček do kapsy na přesnídávku a už pospíchali na staveniště nebo do dílen. O poledni se vraceli hladoví domů. Dostali polévky a polenty. Jídelna byla velmi romantická. Kam si kdo sedl, tam se najedl; jedni na schodech, jiní na nějakém trámu, někteří seděli kolem studny, a nejchytřejší až na prahu kuchyně. Don Bosko, opásaný maminčinou zástěrou, chodil mezi hochy s hrncem a s naběračkou v ruce a přiléval radostně, kdo si přál víc jídla. Po obědě si hoši u studny umyli talířky a příbory. Don Bosko dal každému pět soldů, aby si v městě přikoupili něco k snědku, a tehdy se za pět soldů dalo mnoho koupit, a hoši pospíchali zase do práce.

Pokračování

Mějme stále v úctě

(Pokračování ze str. 12.)

pronesená k předsednictvu čs. Orelstva v březnu 1935, kdy pravil: "Když jsme po převratě 1918 řešili situaci katolictví u nás v české veřejnosti, myslím, že jsme nejšťastněji zasadili do rámce daných úkolů našeho Orla. Oni se stali praetoriány katolického hnutí v národě. Sám jsem byl svědkem, jak Orli neohroženě životy i zdraví nasadili při hájení našich svatyň před útokem nepřátel církve. Prosím, abyste i nadále stáli na místech vůli Prozřetelnosti vám určených!"

A Orelstvo podalo nesčetné důkazy toho, jak vážně, obětavě a se zápalem pilno tento svatý závazek služby vlasti a církvi. Orli si byli vědomi toho, že nejkrásnějším darem, jejž mohli věnovat svému vznešenému bratru, ndp. arcibiskupovi k zlatému jubileu, je obnova společného slibu věrnosti, lásky a poslušnosti našim duchovním vůdcům, a přitom jsme všichni prosili Všemohoucího Pána, aby moravský metropolita dr. Leopold Prečan i v budoucích letech svého života spatřil ještě mnohé, velké, krásné, slavné úspěchy na poli národně katolickém a plody své práce a svých snah pro slávu Boží nejen na cyrilometodějsky věrné Moravěnce, ale na celém území naší staré československé vlasti.

Avšak nyní — po 40. letech — kdož ví, co by asi řekl dnes, kdyby ještě jako arcipastýř žil v Československu mezi svými zastrašenými ovečkami i mezi dravými vlky takřka osamocen bez Jemu milých praetoriánů českého katolického hnutí?!

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
4109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

HLEDÁME
ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů;
pozorně snaživé rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

VOICE OF THE NATION

Joseph Čada:

A BICENTENNIAL SURVEY OF PROGRESSIVE LABOR MOVEMENT IN THE CZECH-AMERICAN COMMUNITY

(Continued from last issue)

American public climate was not particularly conducive to its growth. The equitable distribution of land made possible by legislation since 1862 opened an avenue of escape from industrial abuse and social inequality to the naturalized citizen from Bohemia. The right of franchise, denied to the Central and South European masses to the opening of the twentieth century, was freely bestowed upon all the qualified. Business ventures, unhampered by Old World guild regulations, offered opportunities to economic independence through rugged individualism. The American wage-earner had no need of that solidarity which characterized the proletariat of Europe's cities. *Membership in the progressive* movement, as far as the Bohemians were concerned, had to be continually supplemented by recruitment among incoming aliens, many of whom had already been indoctrinated in Marxism in Prague, Vienna, Pilsen or in the mining areas of Northern and Western Bohemia. The peasant whose numbers formed the true substance of the Bohemian wave after 1890 was too avid for economic security to concern himself with such altruistic and lofty projects as the need of a new integration of American society to meet the growing interdependence of man or the proposal to master the increasing complexity of society and politics of America's "coming of age." An inborn individualist, he preferred to solve his situation through personal plodding and thrift.

The zeal of its proponents, at times a little too obtrusive, the adherence to a traditional way of life on the part of the Bohemian alien, and the resentment which radicalism aroused among the natives were definite obstacles to its progressive growth in America. The radicals, more often than not, were marked persons in the community. Their behavior, serious and self-possessed, suited the gravity of a doctrinaire. Basically most of them were revisionists. Yet, their ranks also included hotheads of revolutionary tendencies, who interminably discussed the impending Social Deliverance, connived and plotted, and surrounded themselves with a veil of intrigue and conspiracy. Both groups pursued their convictions with religious zeal, and their thinking, however visionary, was conditioned by their love of man and his redemption from exploitation and poverty.

The average Bohemian-American immigrant seldom took too favorably with progressivism. The Catholic, of course, rejected its teachings as incompatible with his religious tenets. Though the progressive considered the aims of his movement and its humanitarian activity as highly moral acts, the Catholic refused to recognize any effort resting on materialism or natural morality. Progressivism also failed to win the favor of the *shopkeeper or small business man. It tried* to impress the latter with the argument that his success depended on the prosperity of his proletarian patrons and that he, like the wage-earner, suffered from the squeezing play of big capital, but its results were negligible. It, finally, had no appeal to the native. The American suspected the radical and his tenets as illogical in a country where so many incentives to individualism existed. In his charitable moments he considered the progressive a crack-pot. When trouble of any sort disturbed society, he made him a scapegoat of public indignation.

In all the years of its existence, Czech-American progressivism failed to educate American-born leaders of Bohemian antecedents. This failure was due to several reasons, the most important being the fact that the second generation "usually blended with the great mass of people who are neither hot nor cold in their attitudes".

Essentially Bohemia progressivism in America was foreign in its inspiration and abetted and nurtured in the New World by association largely with German and Jewish-American malcontents. It was in its final analysis a part of the cultural equipment of a segment of the working classes in Bohemia brought over to the States in the belief that America was ready to receive and advance any social doctrine or reform.

Working class consciousness which the Czech proletarian brought with him from home appeared in Bohemia during the 1860's in a conservative and nationalistic pure unionism. Its sponsors were workingmen, humanitarian bourgeois, and patriotic clergy and intellectuals. It promoted national study clubs, consumers' cooperatives, gathered in the central association called the Beehive (Oul), press propaganda through the periodicals, the **Worker** (Dělník) and the **Labor News** (Dělnické noviny), and agitation for the country's political autonomy. Because of a strong nationalism, it aimed its resentment on foreign investors and industrialists and encouraged native enterprisers in the assumption that they would strive towards transforming Bohemia into a Christian industrial cooperative and economic democracy, blazing the trail to the nation's autonomy in the Habsburg realms.

This quasi-Christian democratic program thrived for a number of years. Based on romantic nationalism, it proved patriotically worthy. In protecting labor's interests it, however, met with little success. German and Jewish capitalistic infiltration into Bohemia did not cease, and labor discovered a new taskmaster in the emerging Czech industrial classes, whose rise it aided. As early as 1870 a number of labor leaders, particularly Joseph B. Pecka, the founder of Czech Social Democracy and later a refugee to the United States, urged labor to back out of what appeared to be a blind alley. Aping the militant workers of Vienna and Lasalle's German labor party, the new leaders demanded direct social action through the ballot and freedom from bourgeois interference. They allied themselves with the German-Austrian social democrats, dropped the cloak of Christianity, nationality, and middle-class cooperation, and adopted the slogan of the Marxist party: "Workers of the world unite."

The formal institution of a Bohemian Social Democratic Party took place on April 7, 1878, in an inn at Prague's "Saint Margaret Beyond the Wall". The small groups which met secretly adopted the socialist program in toto. By underground communications and through the press, notably the **Labor News** (Dělnické listy) and the **Future** (Budoucnost), rolled so after Vienna's radical **Zukunft**, the social democratic platform penetrated into several industrial and mining pla es. Its mushroom growth alarmed the authorities and produced a systematic and ruthless prosecution of social democracy. From 1878 to 1890 mass processes of the socialists cluttered the dockets of Prague's provincial court. The participants of Saint Margaret's convention received jail sentences. In 1882 ninety-one and in 1885 one hundred thirteen radicals stood trial, some for such minor offenses as a subscription to the party periodical. The court action in Prague was a pale reflection of the Vienna trials, where thousands were tried.

The official zeal in stamping out radical activity was met by an equally determined struggle for survival on the part of the progressives. Claiming their right to existence on the basis of the Austrian law of November 15, 1867, which granted the privilege of assembly and popular debate of political matters, a number of them resolved to fight their way to recognition by revolutionary tactics. The indications of revolutionary progressivism and extra legal activity led to violent arguments in the ranks of the Party and eventually split it into the revisionists and revolutionary socialists. The first were satisfied by goading the government to concessions and establishing trade, study, and political clubs; the second chose violence.

The course of history justified the revisionists. Their first victory came with the official institution of the fifth curia which voted delegates to the imperial assembly. In the elections of 1897 Social Democracy won five seats. In October, 1897, the Party was allowed to establish its first daily, the present mouthpiece of Communist Czechoslovakia, the **Right of the People** (Právo lidu). By joint meetings with the Austrian Social Democracy it subscribed to the universal character of European Marxism. By the turn of the century the government failed dismally in its effort to suppress radicalism. In 1901 the Party numbered 48,677 members, helped to organize or sympathized with 1100 strikers in the Austrian countries universal manhood suffrage, pooled 339,000 votes.

Except for its beginnings, Czech-American s o c i a l i s m stemmed from and reverberated to the propaganda and activity of Bohemia's Social Democracy. More often than not, it followed developments across the Atlantic with greater anxiety than its own economic or social problems. Though the Bohemian-American element had no direct disciples of Marx as had, for exmple, the German-American in Joseph Weydemeyer, still it possessed the revolutionary refugee. Vojta Náprstek, whose democratic ideology and freethought, conceived in the revolution of 1848, were proletarian. Náprstek dreamed of Czech communal societies in the Middle West and helped establish the **Nord westliche Association der Arbeiter** of Milwaukee's socialistically inclined Germans. Communally askewed, too, was Ladimír Klácel, a former priest, philosopher, and naturalist, who arrived in 1869 with the intention of founding cooperative pantheistic communities in the Black Hills of South Dakota. Klácel's disguised Fourierism never passed beyond the planning stage.

The association with German-American unionism and progressivism was undoubtedly the most positive force in awakening the latent disposition to socialism in the Bohemian settlements of the 1870's. The panic of 1873, cutting wages and creating unemployment, stirred the Czech wage-earners to action. They organized socialistic sections — the workingmen's association or as individuals became members of German groups. In New York a Bohemian labor circle joined the International directly, being the first in the world to do so. The General Council of the International, transferred from London to New York, greatly influenced Bohemian labor in Chicago, Milwaukee, St. Louis, and New York up to the time of its demise in 1876.

According to Leopold Palda, founder and guiding spirit of Bohemian-American unionism and socialism in the 1870's, Czech labor participated "actively in the worker's movement, not a small part in the socialist vein." In 1876 he and Martin Baumruker of Chicago represented the Bohemians at a Pittsburgh labor convention, which met to consider means by which the working classes might cope with unemployment and the after effects of the panic of 1873. The delegates more recently arrived to America proposed a socialistic solution and advocated the abolition of capitalism. Their views were energetically opposed by representatives of native labor, who feared socialism more than capitalism. Out of the conflicting arguments developed a permanent split in the progress and tactics of American unionism. The radicals left the convention and subsequently established the Socialist Labor Party of North America, which was joined by those Bohemians already initiated to radicalism through Palda's **National News** (Národní noviny), printed briefly in Chicago during 1870, and his more stable **Labor News** (Dělnické listy), which he and Frank Škarda issued in Cleveland. Sections of the Party sprang up in the Czech neighborhoods of Chicago, Cleveland, Milwaukee, Detroit, Pittsburgh, Baltimore, New York, Iowa City, and Braidwood, Illinois.

(Continued in next issue)

THE HISTORY OF THE "POLKA" DANCE

Ludwig Pfeifer:

"POLKA" — Polka (dialect of "pulka" — ½ — means one half step) was originated in Bohemia (now part of Czechoslovakia) and definitely not in Poland.

Although in the past, when playing Polkas, Mr. Lawrence Welk seldom declared directly the origin of the Polka. He always gave the impression that he thought the Polka originated in Poland.

Mr. Welk in his recent Bi-Centennial program, (and re-run July 11, 1976) has directly announced that the next number will be "a real Polka which originated in Poland". Then the Semanski sisters sang the famous "Beer Barrel Polka" accompanied by Myron Floren.

HERE IS THE TRUE HISTORY OF THE DANCE POLKA:

The name "polka — pulka" was given in 1830 to a Bohemian dance, invented by a Bohemian girl. This, because the rythm of the dance is one half of a measure — as explained in ALL ENCYCLOPAEDIAS OF THE WORLD.

The word "polka", therefore has nothing whatsoever to do with Poland, or Polish, where the dance was totally unknown while it already was being introduced to the rest of Western Europe, and even to the United States of America.

The dance "Polka" originated in a simple farm country and from there (Bohemia) was brought into noble circles, took off like wild fire, and captured Berlin, Vienna, Paris, London and gradually the whole world. The dance's tiny steps fascinated all classes of the educated as well as the uneducated public, even in Petersburg (now Leningrad) in Russia.

The fascination of 150 years ago can be measured by the fact that the dancing master of Paris — Perrot — charged 5 Pounds Sterling for a lesson in Polka-dance. The Polka made him one of the most famous dancing instructors of his time.

As it usually happens, the originator of the "immortal" dance-Polka, fell into oblivion during the greatest acceptance of the dance. The originator, a girl named "Anička Chadimová" entered an unhappy marriage union and worked the fields as a farm hand to support her family. She died on August 3, 1881, registered in the coroner's books as: pauper".

It is interesting that also the destiny of the "discovery" of Anička Chadimová, the country composer-teacher, Josef Neruda, who first wrote down the tune of the dance was just as unhappy and strange. During the night of April 8, 1876 he was found in his home in "Vodolovci" (Bohemia) murdered. His murderer was never discovered.

A solid proof that the Polka is of Bohemian origin is that not a single one of the Polish musical masters (not even Chopin) or anyone since then, used the Polka in their compositions. The majority of Czech (Bohemian) composers, however, since more than 100 years ago, used the Polka as a Bohemian, element for their musical works (see works of Bedřich Smetana and Antonín Dvořák).

Only after World War I, some Polish immigrants to America, who erroneously assumed that the word Polka had a Polish meaning, started to spread the dance in America and some of them today claim it as of Polish origin.

One only needs to look the word up in any encyclopaedia (even in Polish language one) to find the real origin mentioned as Bohemian, as for instance in: WEBSTER'S NEW WORLD DICTIONARY OF THE AMERICAN LANGUAGE: it says: POLKA — Czech "pulka" — half step — a fast dance for couples, developed in Bohemia in the early 19th century.

AND NOW THE HISTORY OF THE TUNE "BEER BARREL POLKA" — IN PARTICULAR:

The author is a Czech composer and band-leader Jaromír Vejvoda, who lived in Zbraslav a small town near Prague, the capital of Czechoslovakia, and the lyrics to this tune has many variations — while this tune is sung in most languages of the world. The Czech lyrics are "ŠKODA LÁSKY" which translated into english means "a tragic love".

In 1938 when the tragic Munich treaty happened in Czechoslovakia and later in 1939 when Hitler occupied by the Munich arbitration cripled Czechoslovakia and made Protectorate Böhmen und Mähren, thousands of Czechoslovakian airmen and soldiers escaped. Many left by airplanes to France or England and immediately enlisted there in the armed forces to fight against Hitler.

They brought the song to England and later translated (freely) into "BEER BARREL POLKA". Ironically enough — it was sung by Allied forces and by the enemies too — in the German version the name of the same tune is "Rosemunde" (a name of a girl). Actually the melody, not the words of the lyrics made the total victory of the whole world, even it was General's Dwight D. Eisenhowers favorite song. After the war was over and he visited Prague (Oct. 1945), he called the composer Vejvoda to meet him personally and gave him a special citation — because "Vejvoda's Polka" helped a little in winning the war. In 1945 there were also many articles (editorials) in Czech newspapers about the popularity of composer Vejvoda and his songs. It even mentioned a huge sum of money which he may get in royalties from abroad — but like everything else, the communist regime made it national property and the money was confiscated.

Ironically again — the Lawrence Welk show in Portland — fell on the saddest anniversary to every Czechoslovakian, the brutal Soviet invasion and military occupation of whole Czechoslovakia.

AUGUST 21, 1968

If Mr. Welk values the several million offended American viewers of Czechoslovakian (Bohemian, Moravian and Slovak) origin, he should publicly correct his mistake about the "POLKA" in general and the song "BEER BARREL POLKA" in particular, he may offer also a great reward to all peoples of Czechoslovakian ancestry if Mr. Welk would be kind enough to mention this tragic day "August 21, 1968" and honor the audience at least with one classical work of any Czech composer: (Antonín Dvořák: Largo-New World Symphony or Humoreska, or from Bedřich Smetana: Moldau (Vltava) or a piece from The Bartered Bride, or from Zdeněk Fibich: Poem, or others.

The Czechoslovakian people are very sensitive, and their emotional relief or joyfulness is mostly expressed through music. In present times like in the past when 300 years under Hubsburgs oppression until the end of World War I, Nazi Germany occupation (1939-1945) and now under Communist rule of Soviet dictatorship. Only the gaiety and humor of music does help to relieve the unbearable suffering.

Even an innocent song is some times a crime under the rules of occupants — the Nazis killed in concentration camp Mauthausen the famous Czech composer and song writer (over 300 songs — popular-humorous and patriotic, also operettas etc.) Karel Hašler, brother-in-law of the famous CZECH-AMERICAN composer Rudolf Friml.

References about the origin **of the dance POLKA:**

Funk & Wagnalls Standard Reference Encyclopedia: POLKA: a species of dance, of Bohemian origin, invented in 1830 and introduced into England in 1843. The music is in two-quarter time, and has the rhythmical peculiarity of being accented on the third quaver of the measure.

Mr. Welk may even take a lesson of the "Polka-origin" in his own native language: **From: Der Grosse Brockhaus-Band 9, Seite 282.— von 1956:** POLKA (tschech. pulka "Halbschritt") die, böhm. Rundtanz in lebhaften 2/4—Takt, entspricht dem Pas de Bourrée und dem schott. Schritt der Écossaise. Die Polka, wurde bald nach ihrer ersten Aufführung (Prag um 1830) ein europaeischer Gesellschaftstanz, der die Alleinherrschaft des Walzers brach. Deutsche Abarten sind die Kreuz-Polka und im 3/4—Takt die Polische Mazurka.

In English translation:

From German language Dictionary: Der grosse Brockhaus Vol. — Page 282 — 1956: POLKA (Czech "pulka" — half step) a Bohemian round-dance in a lively 2/4 time, corresponding to the Pas de Bourree and the scottish step of Écossaise. Soon after the introduction of the Polka, it made its first appearance in Prague in 1830 at a European social dance which broke the domination of the Valse. The German counterparts became the Cross-Polka and in 3/4 time the Polish Mazurka.

Mr. Welk propably mistook the origin of the Polka with the origin of the Polish Mazurka. The Czechoslovakian people never denied the origin of the Mazurka to our Slavic brothers and sisters.

NEWS FROM THE CZECHS OF NEBRASKA

Plans were finalized on Sunday, August 15th at a meeting of the representatives of the Nebraska Czechs Incorporated in Lincoln for the exhibit at the Exposition Building at the Nebraska State Fair from September 3 to12.

The exhibit will be set up on Sunday, August 29 by the different representatives of the different chapters. Following is a list of who will take care of the exhibits during the fair.

Friday, Sept. 3 — Lincoln Czech Club;

Saturday, Sept. 4 — South Omaha Sokols;

Sunday, Sept. 5 — Saunders County Czechs;

Monday, September 6 — Clarkson;

Tuesday, Sept. 7 — Open for volunteers;

Wednesday, Sept. 8 — Lincoln Lodge of the Z.C.B.J.;

Thursday, Sept. 9 — Omaha Czech Club;

Friday, Sept. 10 — Open for volunteers;

Saturday, Sept. 10 — Wilber;

Sunday, Sept. 11 — Dwight.

Also during the afternoons each day at the fair different Czech bands and orchestras will make appearances at the Open Air Auditorium which seats 5,000 people. Some of the bands include Plamor Polka Queens: Clarkson Czech Dancers and Brass Band Math Sladky band: Policky Orchestra: Wilber High School Band, Sousek Brothers Accordion band: plus many others. Also the South Omaha Sokol gymnasts will give a performance.

Alfred Nováček

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski

CHICAGO, ILLINOIS 60623

277-8500

Noworul Memorial Chapels

2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233